

Niciodată o nouă Hiroşima!

Imagini din SENEGAL

Africa, continentul acesta vast, în mare parte încă sub dominație colonială, a început să se trezească, iar locuitorii săi să devină pe zi ce trece mai conștienți că își schimbă singuri destinul.

Ca și acești senegalezi, ei vor să dispară pentru totdeauna piua de lemn în care femeile sînt nevoite să strivească ceasuri întregi rădăcini de plante ce servesc la prepararea unor plăcinte sărăcăcioase, să nu mai fie nevoiți să care apa cu spatele la mari depărtări, să poată pescui cu mijloace moderne, fără teama că din pirogile ce se întorc la mal vor lipsi de fiecare dată alți pescari omorîți de rechini.

Ferm hotărît să-și dobîndească independența, tineretul joacă un rol mare în aceste țări. El se și pregătește să serbeze ziua de 24 Aprilie, Zi de luptă împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică.

„Tineretul lumii”

Revista internațională a tineretului, editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, franceză, chineză, spaniolă, maghiară, română, rusă și la două luni în limbile: arabă și suedeză.

COMITETUL DE REDACȚIE:

Director: Werner LAMBERZ (Germania)

Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India)

Membri: Klaus JEUTNER (Germania), Sture KALLBERG (Suedia), Ernesto LATORRE (Spania), Lev VOLODIN (U.R.S.S.), Floyd WILLISTON (Canada), Lo Chelk Bara (Senegal)

ADRESE: Redacția centrală: Benczur utca 34, Budapest VI, Ungaria.

Redacția ediției în limba română: București, Piața Scintell nr. 1.

DRAGI CITITORI DIN ROMÂNIA,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F. M. T. D.** Benczur utca 34, Budapesta VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul când solicitați și publicarea unui anunț în rubrica „prietenilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F. M. T. D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex: franceză, engleză, rusă etc.)

REDACTIA

cuprinsul

Pagina

- 1 Sărbătoarea primăverii
- 2 Încetarea imediată a experiențelor cu arme nucleare I
- 4 „Vouă, dragi prietenii!”
- 6 Răspuns prințului Hamlet
- 7 9.235 de savanți din 44 de țări se adresează O.N.U.
- 7 NU! De 100 de ori NU!
- 8 În numele păcii și progresului
- 10 O mie de insule, o dorință
- 12 N. S. Hrușciov despre cel de-al VI-lea Festival Mondial
- 12 Spre cel de-al VII-lea Festival
- 14 Circul
- 17 24 aprilie
- 17 Pentru libertatea națională
- 18 Comoara cea mai de preț a popoarelor
- 20 Un congres în Italia
- 21 Probleme și inițiative ale tineretului
- 22 Cititorii noștri ne scriu
- 24 Bună dimineața, tinerețe!
- 25 Frumoasa și țiganul
- 26 Câteva cuvinte despre...
- 27 Federația Indilor de Vest
- 28 Umor — Cine vrea să corespundă cu noi?

Sărbătoarea Primăverii

E chinocțiul de primăvară anunță începutul unui nou anotimp, al primelor fire de iarbă ce iau locul zăpezii. Acest fenomen al naturii se petrece însă numai în țările emisferei nordice.

Și totuși prima săptămână a primăverii e sărbătorită pretutindeni pe globul pământesc, în emisfera sudică la fel ca și în cea nordică. Semnificația acestei sărbători o dă tineretul. Lui îi sînt închinete zilele dintre 21 și 28 martie ale fiecărui an. Săptămîna mondială a tineretului, ce se serbează în acest timp, înmănușează firele de iarbă de abia răsărite în viață de pe tot globul, tinerele și tinerii tuturor națiunilor mari și mici.

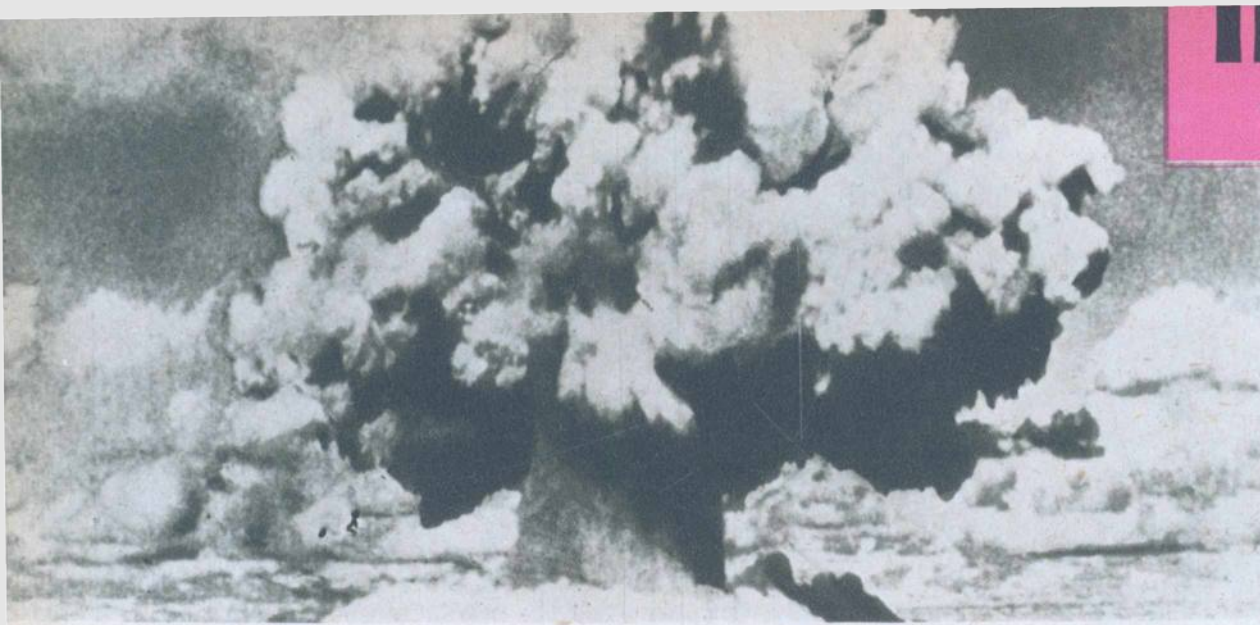
Adunări, excursii, reuniuni, conferințe, expoziții, mitinguri, seri de dans, întâlniri la granițe etc. etc. marchează zilele Săptămîinii mondiale a tineretului. Peste tot izbucnește acum bucuria de a trăi, veselie, tinerețea, viața. Și viața aceasta trebuie apărută. Tineretul nu dorește să audă zbrînzitul avioanelor cu încărcături nucleare pe deasupra capetelor, în locul zumzăitului albinelor. Tineretul nu dorește gloanțele colonialismului în locul cărților. Tineretul nu dorește să-și sacrifice viața pe cîmpul de bătăie în loc să și-o dedice frontului științei și culturii în folosul umanității. Tineretul dorește pace și prietenie!

Fie ca primăvara noastră, a tuturor, tinerețea, să se bucure de tot ceea ce-și dorește!

COPERTA NOASTRĂ:

Această fotografie reprezintă monumentul ridicat la Hiroșima în amintirea celor 80.000 de victime ale exploziei primei bombe atomice.

Radioactivitatea este primejdioasă ? DA !

Explozia unei bombe atomice sau a unei bombe H produce o cantitate enormă de substanțe radioactive. Printre acestea sînt unele ce își pierd foarte repede radioactivitatea. Altele, în schimb, rămîn radioactive ani și chiar secole de-a rîndul. Elementele acestea se ridică în straturile superioare ale atmosferei și se deplasează în voia curenților sub forma unor nori de praf radioactiv. Praful acesta cade înapoi pe pămînt, încet, cele mai grele particule căzînd primele; celelalte rămîn în atmosferă timp mai îndelungat sau cad o dată cu ploaia sau cu zăpada, răspîndindu-se astfel pe toată suprafața globului.

De ce natură sînt particulele radioactive? După doctorul Schweitzer ele reprezintă variante ciudate ale elementelor obișnuite ce nu sînt radioactive: au aceleași proprietăți chimice, dar au o greutate atomică diferită.

Elementele cu o viață radioactivă lungă sînt însă deosebit de primejdioase. (De pildă stronțiu 90 și cesiu 137, a căror „viață” este de 20 și respectiv 33 de ani.)

S-a subliniat că stronțiu 90 rămîne timp de șapte ani și jumătate în oase, din cauza proprietăților lui chimice asemănătoare cu ale calciului.

Efectele nocive (vătămătoare) ale stronțiului 90 sînt deosebit de grave asupra copiilor și aceasta din trei motive:

- 1) Copiii sînt hrăniți cu mult lapte, aliment ce are șansele cele mai mari de contaminare, fiind bogat în calciu.
- 2) Oasele copiilor se dezvoltă și de aceea absorb mai mult calciu și împreună cu el mult mai mult stronțiu decît adulții.
- 3) Celulele copiilor, se înmulțesc mai des, fapt care le face să fie sensibile la radiații.

Radioactivitatea atmosferei nu este decît ușor sporită prin prezența elementelor radioactive. Îngrijorătoare este însă acumularea acestor elemente ce se adaugă radioactivității naturale. Dacă nu încetează exploziile, conținutul de radio-stronțiu

va atinge în mod sigur — după cum subliniază profesorul Joliot Curie — la oameni și mai ales la copiii în plină creștere valori suficiente pentru a provoca numeroase cazuri de cancer al oaselor și de leucemie.

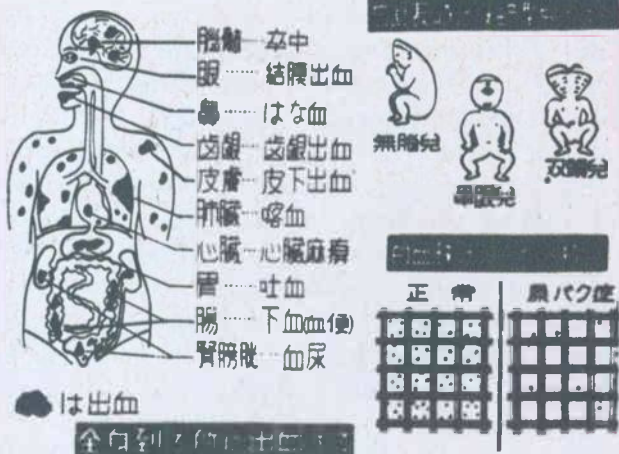
Geneticienii la rîndul lor sînt îngrijorați de efectele cesiului 137, radiațiile lui putînd să atace celulele ovarelor sau ale testiculelor. Primejdia apare la un nivel de iradiere prea slabă pentru a omorî celulele, dar suficientă pentru a provoca transformări numite mutații, proprietăți ereditare ale cromozomilor. Generațiile viitoare vor culege roadele experiențelor cu arme nucleare sub forma unui număr sporit de copii născuți morți, debili mintali sau cu infirmități îngrozitoare.

Un grup de atomiști britanici a socotit că o singură experiență nucleară de mari proporții poate provoca cancerul oaselor la 30.000 de persoane din lumea întreagă. Aprecierea aceasta s-a găsit în rapoartele tehnice asupra primejdiilor radiațiilor publicate de Asociația atomiștilor britanici — organizație apolitică ai căror membri sînt eminenti profesori universitari și experți în fizica atomică.

Doctorul Brock Chisholm din Columbia britanică, fostul șef al organizației sanitare mondiale, socotește că în urma fiecărei experiențe nucleare vor muri 50.000 de persoane din lume. După el efectele radiațiilor provocate de experiențe se manifestă în general sub formă de leucemii.

Eminentul genetician american Warren Weaver a prezis că în generația ce ia naștere pe glob vor fi încă de pe acum 6.000 de nou născuți handicapați în urma experiențelor cu bombele termonucleare.

În afară de aceasta, a mai spus el, cadența de apariție a acestui soi de copii va spori pe măsură ce efectele radiațiilor se vor transmite generațiilor viitoare.

Acest afiș japonez explică ravagiile cauzate de radiațiile atomice. El a fost publicat de unul din nenumăratele comitete japoneze împotriva bombelor A și H și arată efectele radiațiilor atomice asupra organismului. Felul bolilor ce rezultă de la aceste radiații depinde de părțile corpului expuse și de felul radiațiilor ionizate.

Afișul mai evocă și efectele biologice și genetice pe termen lung (copii născuți morți, monștri etc.) care, din cauza deplasării particulelor radioactive, pot atinge ființe omenești ce trăiesc la mii de kilometri depărtare de explozie.

IMEDIATĂ A EXPERIENȚELOR CU ARME NUCLEARE!

CACIALMAUA CU „BOMBA CURATĂ”

Cînd presa a anunțat pentru prima dată că S.U.A. dispune de o mică bombă H „curată, fără pericol pentru populațiile îndepărtate”, știrea aceasta a provocat entuziasmul tuturor celor ce se pronunță împotriva încetării experiențelor nucleare. Ziarul „France-Soir”, de pildă, scria:

„Noua invenție americană permite să se facă din ea o armă tactică ce poate fi folosită pe cîmpul de bătaie fără teama de a expune milioane de victime efectelor ei. Noua bombă este un răspuns dat oamenilor de știință ce prind încetarea expe-

riențelor nucleare!” Nu-ți poți bate mai rău joc de omenire. Iată care este, în această privință, părerea autorizată a d-lui Francis Perrin, înalt comisar francez al energiei atomice:

„Nu cred că se poate avea certitudinea, chiar dacă se fabrică bombe cu mult mai puține efecte radioactive (minimum de efecte fiind acelea provocate de o bombă de tip Hiroșima), că aceasta ar constitui o garanție împotriva folosirii altor bombe. Pe paleta înarmărilor va fi pur și simplu, după efectele căutate, un tip de bombă ce va acționa mai localizat, provocînd, de pildă, distrugerea completă a unui oraș mare, fără să amenințe cîmpiile inconjurătoare. În orice caz, ar fi o eroare să ne gîndim că s-ar putea reduce în mod simțitor amploarea catastrofei pe care ar constitui-o un război atomic.”

Martin Bardoli, școlar din Nevada, a privit cum treceau norii radioactivi: el a murit de leucemie

MĂRTURIA UNUI ZIARIST AMERICAN

Ziaristului american Paul Jacobs i-au spus mulți oameni întîlniți de el în Vest: „Sînteți prima persoană care a venit să întrebe despre ceea ce ni s-a întîmplat”. Iată o parte din faptele pe care le-a cules și le-a publicat în „Reporter”.

„În primăvara anului 1955, Martin Bardoli, în vîrstă atunci de 7 ani, se afla la școala din ranchul Fallini, lîngă Warm Springs, în Nevada. În timpul tuturor exploziilor din acest an, Martin împreună cu colegii și cu institutorul și-au petrecut recreațiile în curte, privind cum treceau norii radioactivi ce se înălțau de pe locul experi-

ențelor. Un gust acidulat în gură după trecerea unuia dintre acești nori a neliniștit pe mulți oameni din vecinătate.

Cînd unul dintre vecini a examinat clasa cu un contor Geiger, instrumentul nu mai ajungea să bată destul de repede pentru a înregistra radiațiile. Anul trecut Martin a murit de leucemie la spitalul din Reno. Unul din medicii ce l-au îngrijit a fost de părere că leucemia sa ar fi putut fi cauzată de experiențele cu bombe nucleare.

Comisariatul Energiei Atomice (C.E.A.) a răspuns cu tărie că aceasta este imposibil.

Minnie Sharp avea obiceiul să muncească cu capul gol în grădina sa ce se afla la 50 km depărtare de locul unde s-au făcut experiențele în 1955. După explozie i-a căzut tot părul. La fel li s-a întîmplat multor locuitori din Hiroșima.

C.E.A. a negat că aceasta ar avea cea mai mică legătură cu experiențele. (Jacobs însă atrage atenția că C.E.A. nu poate aprecia exact cîte radiații a primit d-na Sharp.)

Alte trei persoane, cărora le-a căzut părul și care suferă de alte simptome după experiențele din 1955, au dat în judecată guvernul. C.E.A. le-a respins plîngerea și nu s-au făcut nici un fel de cercetări.

La mina din Groom, chiar în împrejurimile locurilor unde au avut loc experiențele, d-l și d-na Sheehan au fost avertizați să nu se ducă la mină în ziua de 6 mai 1952, de la șase dimineața pînă la amiază, după care oră li s-a spus că se puteau duce fără primejdie. Ceva mai tîrziu au căzut pe cîmp particulele de mărimea grăunțelor; ele au fost identificate de C.E.A. ca fragmente din turnul pe care se fixase bomba atunci cînd a făcut explozie. Puțin timp după aceea, pielea vitelor a început să-și schimbe culoarea. D-na Sheehan suferă acum de cancer, și atribuie cauza experiențelor.

La Hurricane și la St. George, în Utah, după experiențele din 1953, aproape 6.000 de persoane au fost supuse timp de 16 zile

unor radiații foarte puternice. C.E.A. le avertizase că e suficient să stea în casă două ore și jumătate după explozie. Timp de vreo 24 de ore, aceste mii de persoane au fost obiectul unor radiații de 1.260 de ori mai puternice decît cele stabilite ca avînd o concentrare admisibilă de Comisia națională de protecție împotriva radiațiilor de pe lîngă Biroul național al standardelor.

Cai și alte vite mari au pierit în 1953 pentru că au băut apă din mlaștini radioactive. Vehiculele de pe șoseaua națională, printre care și o mașină de transport în comun, au fost verificate anul acesta și s-a constatat că peste 100 din ele erau atît de puternic contaminate încît a trebuit să fie descărcate de radioactivitate.

Un han de pe șoseaua nr. 91 — «Riverside Cabins» — a primit la 25 aprilie 1953 cea mai mare doză de cenușă înregistrată vreodată într-un punct locuit al S.U.A. Se aflau atunci acolo 15 persoane. C.E.A. nu numai că nu i-a prevenit, dar nu a făcut nici cel mai mic efort pentru a-i avertiza că sînt contaminați”.

După cum spune Jacobs, nimeni nu știe ce s-a întîmplat cu acești oameni.

Articolele publicate în „Reporter” se bazează pe tăieturi din presă apărute într-un ziar local, „Times-Bonanza”, din Taponah (Nevada), al cărui redactor-șef, Grandall, rămăsese îngrijorat în ciuda asigurărilor C.E.A. că totul este în ordine. Grandall i-a spus lui Jacobs: „De cîte ori apare în ziar vreun comentariu critic sau ceva ce ar putea fi considerat de către C.E.A. ca o cipoziție, veneau la mine unul sau doi indivizi, ba uneori chiar trei-patru. Tactica lor era de obicei următoarea: „doar nu vă închipuiți,

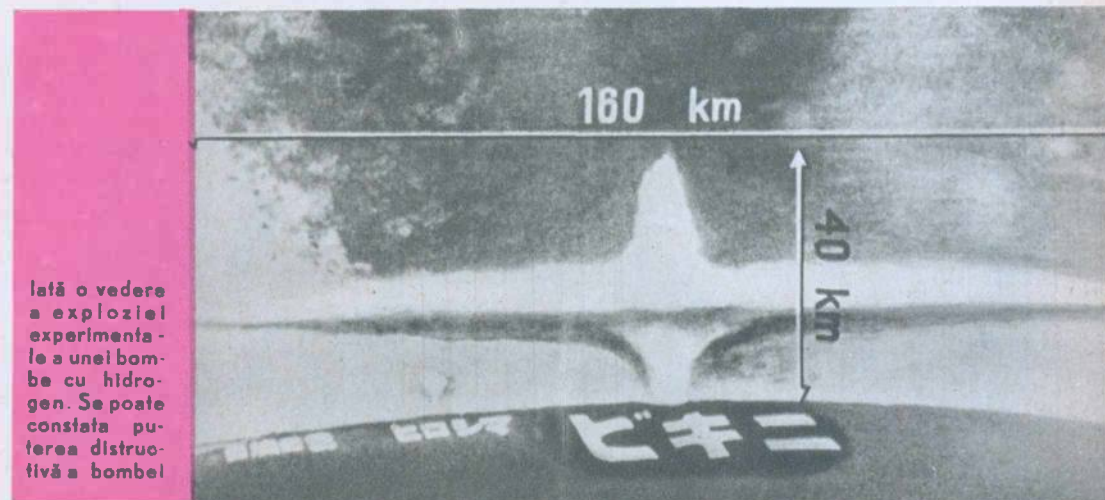
spuneau ei, că C.E.A. crede o singură secundă că ar exista cel mai mic pericol de pe urma experiențelor și că vreun civil ar putea fi atins într-un fel sau altul?” Grandall mai spune că ei vorbeau apoi de primejdia de a crea panică în public prin povești ce ar putea provoca crize cardiace unor oameni mai în vîrstă.

În cele 19 pagini ale articolului său, Jacobs nu spune că ar exista dovezi evidente că experiențele sînt responsabile pentru toate victimele omenești sau animale ce li se atribuia de către populația din regiune.

Constatările sale duc însă la concluzia că C.E.A. nu a dovedit că plîngerile acestea nu ar fi bine întemeiate și că nu a putut garanta securitatea oamenilor ce se aflau în drumul norilor de cenușă.

Ascoli, redactorul-șef al ziarului „Reporter”, declară în editorial că experiențele din Nevada au dovedit că C.E.A. utilizase în mod frecvent regulamentele „secretului” pentru a ascunde faptul că nu avertizase populația sau că nu le procurase o protecție potrivită... Ascoli crede că C.E.A. a avut intenții bune, dar adaugă: „Totuși C.E.A. trebuie considerată responsabilă pentru numeroasele dovezi mici de lipsă de sinceritate ce acoperă erorile de calcul probabil inevitabile și tendința de a farda adevărul asupra dovezilor greșelilor sale.”

Și, în concluzie, Ascoli spune: „De fapt toate experiențele cu arme nucleare, oricît de mici ar fi ele, sînt acte de ostilitate împotriva omenirii... Remediu? Un cunoscut savant Schweitzer l-a indicat, și cei mai însemnați oameni de știință germani au fost de acord că el se rezumă la un singur cuvînt: NU!”

Iată o vedere a exploziei experimentale a unei bombe cu hidrogen. Se poate constata puterea distructivă a bombel

„Bună, dragă”

**SĂ FIM UNIȚI ÎN LUPȚA ÎMPOTRIVA PRIMEJ-
DIEI ATOMICE, spun tinerii și organizațiile
afiliate la diferite uniuni internaționale de
tineret.**

*Publicăm mai jos câteva fragmente din
aceste luări de poziție:*

„Am primit în trei rânduri botezul bombelor
atomice și cunoaștem consecințele lor tragice.
Este datorită noastră firească față de umanitate
de a cere ca țările interesate — S.U.A.,
Marea Britanie și U.R.S.S. — să semneze un
acord internațional pentru încetarea experiențelor
și interzicerea fabricării bombelor A și H”

Extras din raportul principal la cel
de-al VII-lea Congres național al Con-
siliului organizațiilor de tineret din Ja-
ponia. (Consiliul este membru al W.A.Y.
și grupează organizații de tineret ce nu-
mără 4.000.000 de oameni.)

„Ne-am adresat organizațiilor ce nu fac
parte din comitet pentru ca și ele să porneas-
că lupta în această problemă, adresându-ne
totodată guvernului cu punctele următoare:

- rezoluția împotriva stabilirii în Okinawa
a unei baze atomice permanente și cererea
ca Okinawa să fie redată Japoniei;
- rezoluția împotriva trimerii și șederii
permanente în Japonia și Okinawa a forțelor
mobile atomice;
- rezoluția protestînd împotriva asasinării
unei femei japoneze de către un soldat ame-
rican;
- rezoluția împotriva experiențelor brita-
nice cu bombele A și H în împrejurimile in-
sulelor Christmas”.

Extras din raportul de activitate al
celui de-al VI-lea Congres național al
„Congresului tineretului japonez”, cărui
ii aparțin secțiile sindicale de tineret și
secțiile de tineret ale uniunilor sătești,
precum și secția de tineret a Partidului
socialist japonez (1.700.000 de membri).

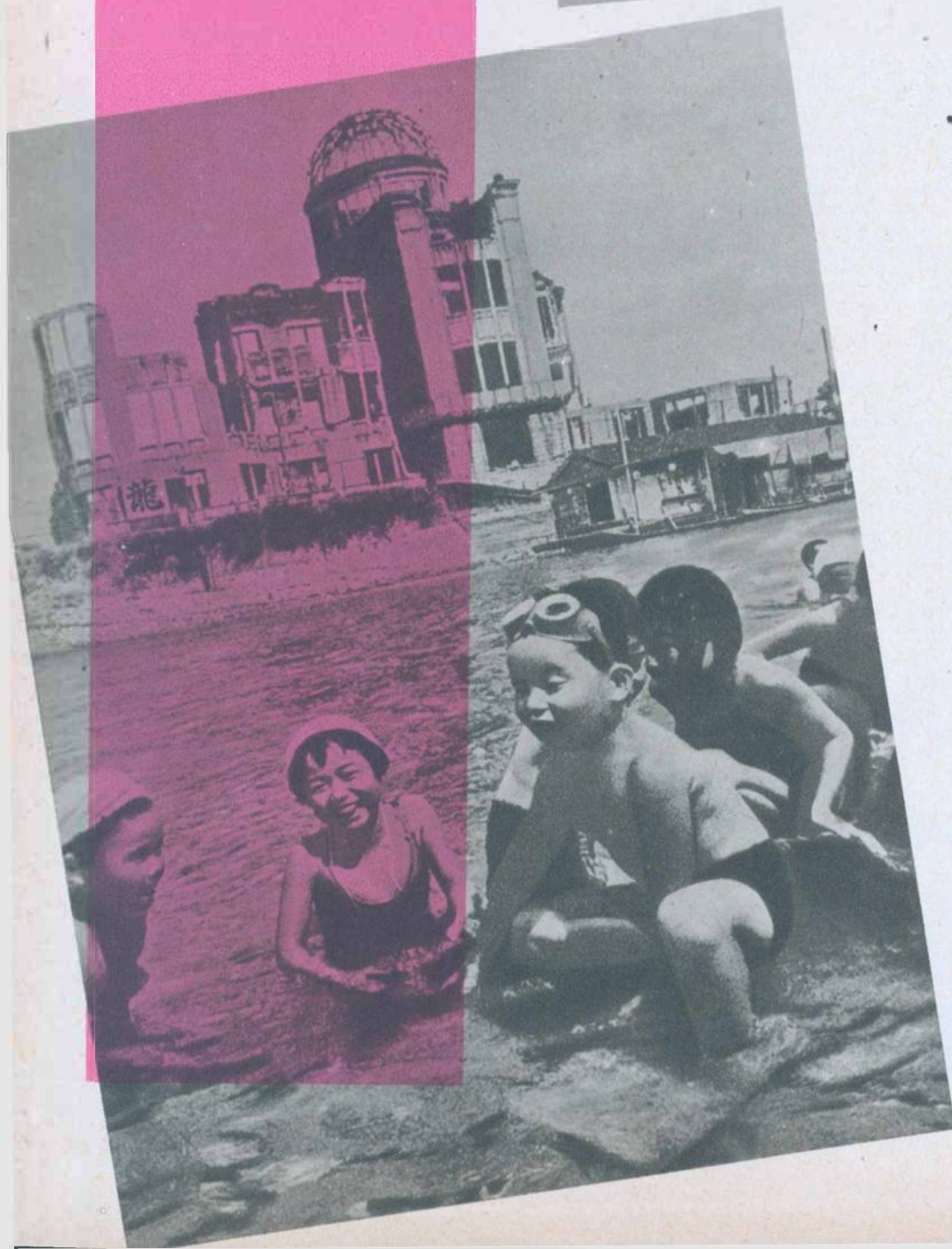
„Astăzi problema centrală a apărării păcii
este opoziția față de politica imperialistă de
aggravare a tensiunii internaționale, lupta im-
potriva experiențelor cu arme nucleare și ce-
rința unui acord între S.U.A., Marea Britanie
și U.R.S.S. pentru interzicerea experiențelor,
favorizîndu-se astfel destinderea internațională”.

Extras din raportul celei de-a II-a
sesiuni a Comitetului Central al Ligii
tineretului democrat japonez (membră în
F.M.T.D.).

„Cea de-a XI-a sesiune a Comitetului Cen-
tral al Federației naționale a studenților chea-
mă toți studenții, în clipa aceasta gravă pen-
tru pacea și independența națională, la lupta
pentru pacea mondială...”.

Extras din raportul celei de-a XI-a
sesiuni a Comitetului Central al Federa-
ției naționale a autonomilor studențești
japoneze (270.000 de membri) adresat
tuturor studenților.

„HIROȘIMA” și „NAGA-
SAKI”, aceste două nume
înscrise cu sînge în is-
toria poporului japonez,
nu trebuie să se mai
repete. Copiii Japoniei,
alături de frații lor din
întreaga lume, trebuie
să trăiască. Să fie oprite
inumanele experiențe cu
arme nucleare!

și prieteni!"

În iulie va avea loc la Stockholm „Congresul pentru dezarmare și colaborare internațională”, eveniment de mare importanță în mișcarea popoarelor pentru pace și coexistență. Isabelle Blume, fostă deputată, profesoară de istorie și literatură din Belgia, se adresează prin revista noastră tineretului pentru a-i vorbi despre importanța și caracterul viitorului congres.

RAGI PRIETENI. Nu a slăbit încă răsunetul binefăcător al Festivalului tineretului de la Moscova și iată că sînteți solicitați pentru alte sarcini; este și firesc după evenimentul acesta atît de fericit pentru omenire, în timpul căruia, prin entuziasmul tinereții voastre, ați pătruns în inima poporului sovietic unind atîtea mîini ce se mai

strîng încă și acum în prietenie și pace. Dar dacă bucuria, ale cărei ecouri au străbătut lumea, este unul din semnalele sigure ale păcii, ce va face din viața lumii un festival în care munca va fi o bucurie, iar bucuria de a cunoaște și de a trăi va prelungi munca, pacea reală mai are încă de așteptat.

Ea așteaptă ca oamenii să se hotărască să părăsească metodele de forță în favoarea tratativelor, să realizeze dezarmarea și să învețe să trăiască fără a se război între ei, desființînd foametea și asuprirea.

Consiliul Mondial al Păcii organizează „Congresul pentru dezarmare și colaborare internațională” tocmai pentru a grăbi această clipă, invitîndu-i să participe pe toți oamenii de bună-credință. Congresul acesta dorește să constituie efortul generației noastre pentru declanșarea dezarmării. Într-adevăr, nu poate exista speranța unei înțelegeri dacă primii pași nu sînt făcuți în sensul dezarmării. Popoarele au înțeles aceasta de mult, iar voi erați încă copii de leagăn sau poate nici nu erați născuți cînd noi, mai marii voștri, ne întîlneam la Societatea Națiunilor, la Adunarea universală pentru pace și la multe alte întruniri pentru a pregăti dezarmarea.

Nu am reușit. De ce? Mai întîi pentru că o parte prea mică a conducătorilor omenirii credeau în necesitatea și în înțelepciunea păcii. Aproape toți conducătorii de state proclamau că numai forța poate garanta securitatea unei țări și că pentru a apăra pacea trebuie să pregătim războiul. De aci cursa înarmărilor ce încovoia popoarele sub povara ei.

Fabricarea de arme a creat un capital special pentru armament ce nu cunoaște granițe. „Internaționala vînzătorilor de tunuri” era grupul cel mai bogat și mai puternic din lume. El făcea să dea greș toate eforturile noastre.

Care este situația în ajunul acestui congres pentru dezarmare? În primul rînd armele au devenit atît de distrugătoare, încît războiul ar transforma lumea într-o grămadă de ruine unde rămășițele omenirii și-ar putea cu greu găsi din ce trăi. Forța distrugătoare a armelor se manifestă încă din clipa cînd sînt experimentate, încît înmulțirea exploziilor nucleare pregătește omenirii generații de „monștri” în sensul biologic al cuvîntului. Această primejdie sporită ar fi în sine o apărare dacă oamenii ar fi îndeajuns de conștienți de ea. Și majoritatea omenirii a devenit conștientă de faptul că războiul nu este inevitabil, că este atît de distrugător încît devine ineficace pentru scopurile urmărite (căci la ce ar servi cucerirea unor teritorii ce nu mai pot fi întrebunțate?) și că războiul nu rezolvă nici o problemă. Aceasta este situația. Iată rezultatul muncii noastre. Vouă, dragi prieteni tineri, vă spunem să ne ajutați să încadrăm în această majoritate de oameni ce doresc dezarmarea pe toți tinerii ce pot fi convinși. Aceasta este datoria voastră. Toate eforturile le-am făcut numai gîndindu-ne la voi. Vă chemăm în ajutor pentru a desăvîrși această muncă.

Dar dacă sîntem mai numeroși nu înseamnă că problema dezarmării devine totodată mai simplă în sine. Apelul congresului nostru spune: „dorim ca punctele de vedere să fie confruntate aci...”, punctele de vedere asupra dezarmării și asupra posibilităților și metodelor de colaborare internațională, ce trebuie să ia locul imperialismului colonial și economic. Și în aceste domenii am făcut progrese și s-au propus soluții ce se apropie unele de altele. Pentru ca aceste păreri să fie confruntate, trebuie ca grupele și oamenii ce vor participa la congres să-și aibă fiecare punctul de vedere. Diferit? Nu totdeauna, ci uneori, și nu numai în toate privințele.

Tinerii, care au învățat să reflecteze asupra acestor probleme, au spiritul destul de nou și o viziune a lumii destul de proaspătă pentru a găsi, poate, căile și mijloacele la care generația noastră nu s-a gîndit încă. De aceea dorința noastră

cea mai sinceră este ca tinerii să participe la congres nu numai numeric, ci pentru a aduce puncte de vedere care să poată fi confruntate cu altele, pentru a se ajunge la o concluzie și la o acțiune finală.

*O scrisoare de la
ISABELLE BLUME*

vicepreședintă a Consiliului Mondial al Păcii

După o informație a Ministerului de Externe al Marii Britanii, bombardierele armatei aeriene S. U. A., dintre care mai multe încărcate cu bombe H, au zburat pe deasupra întregii părți occidentale a Europei. La 16 decembrie trecut, un bombardier ce patrula s-a prăbușit pe lângă Châteauroux, în nordul Franței. Dacă ar fi fost unul din acele bombardiere purtătoare de bombe H, astăzi pe o rază de 30 km împrejurul localității Châteauroux (cercul negru) totul ar fi ras de pe suprafața pământului. Și chiar la 120 km (cercul cenușiu), majoritatea oamenilor ar fi fost omorâți. Chiar și Londra, Köln și Basel ar fi amenințate de efectele radiațiilor.

Răspuns prințului HAMLET

de JENS EISENHARDT

Celebra întrebare „To be or not to be“ (A fi sau a nu fi), pe care și-o pune prințul Hamlet, este marea problemă în fața căreia se află astăzi generația noastră. Sîntem tineri și sperăm să trăim mulți ani frumoși de bunăstare, atît noi cît și întreaga omenire.

Dar, atunci, de ce să ne punem o astfel de întrebare?

După cum se știe, prințul Hamlet al Danemarcei era un tînăr mai curînd melancolic. Nu cred să existe astăzi în țara mea mulți tineri care să-i semene. Ei au, cu siguranță, mult mai multă speranță și încredere în lumea ce-i înconjoară. Dar sînt siliți să-și pună aceeași întrebare, din cauza celor ce se joacă cu viața lor.

Și nu prințul Hamlet a fost acela care a trebuit de curînd să găsească răspunsul, ci primul ministru al Danemarcei, dl. H.C. Hansen, care, la sesiunea N.A.T.O. de la Paris, a declarat în mod ferm: „Nu vrem rachete atomice, nu vrem depozite de rachete atomice pe solul danez. Nu le vrem!“

Ceea ce înseamnă, așadar: „... a fi!“ Și fiindcă este un fapt cert că poporul danez și toți tinerii danezi vor „să fie“, ei sprijină pe deplin cuvintele primului lor ministru. La fel au făcut și norvegienii.

Țara mea este una din cele mai mici ale Europei, și opinia exprimată aici nu ar putea avea mare importanță. Firește, noi noi am putea schimba balanța lumii. Nu sîntem cine știe ce bogați — bogați în materii prime, petrol etc. — ,dar este cert că avem un nivel de viață foarte ridicat în comparație cu alte țări și în anii viitori vrem să realizăm foarte multe.

În această zi, tristă și rece de martie, mă gîndesc la marea ce ne leagă de alte țări. Nu ne simțim singuri. Facem parte dintr-un tot. Dincolo de mare este lumea. Marea ne cheamă, ne cheamă fără încetare. Iată de ce atîtia tineri danezi au plecat, de-a lungul secolelor, spre țări necunoscute.

Vrem să mergem mai departe spre miazăzi, spre miazănoapte, spre răsărit și spre apus. Vrem să cunoaștem tot mai mult lumea, popoarele, orașele și fluviile sale, dealurile și picurile înalte cu zăpezi veșnice, apusurile de soare strălucitoare și stelele de pe cerul albastru. Vrem să mai apucăm în timpurile noastre frontiere deschise...

„A fi“ înseamnă a călători sau a-ți îndeplini munca în uzine sau pe cîmp, a-ți iubi logodnica, a te căsători, a avea copii, a face planuri, a-ți realiza visurile și a te bucura de frumusețile vieții. Fiecare dintre noi o apucă pe o cale diferită. Dar avem cu toții un lucru comun, cu toții vrem să realizăm ceva într-un fel sau altul.

Vrem cu toții să explorăm un colțisor mic din lume.

Dar...

Unii dintre noi sînt destul de mari ca să-și aducă aminte de orașele germane distruse, ca să rețină numiri de orașe ca Oradour, Lidice, Coventry și Stalingrad. Timpurile acelea au fost un coșmar. Dar ce va fi în viitor?

În timp ce scriu aceste rînduri, bombardiere brăzdează cerul pe deasupra Parisului și Londrei. Ele poartă o încărcătură: bombe H.

În timp ce scriu aceste rînduri, politicieni cu fața gravă discută stabilirea bazelor pentru rachete în diferitele țări ale Europei. Ei cercetează harta Europei, oprindu-și degetul în cite un loc: Aici... aici...

Oamenii de știință au spus: „Dacă unul din bombardiere ar trebui să se prăbușească pe solul britanic, de pildă, ar trebui părăsită o zonă mare, iar toate vitele și vegetația de acolo ar fi distruse pe o perioadă foarte lungă.“

Mă gîndesc la grădinile din Surrey, Hampshire, Sussex. Mă gîndesc la falezele Cornwallului, la dealurile din Țara Galilor, la munții înalți ai Scoției.

Politicienii spun: „Vom stabili aici un depozit de rachete!“

„Aici“ poate fi lângă Amsterdam sau lângă Geneva, la Le Havre, Glasgow sau Bremen. Poate fi și în altă parte. Degetele semnaleză. Harta este însemnată... Moartea este foarte aproape.

Ne găsim pe linia primejdiei.

Poporul țării mele spune: „Nu! Țineți cît mai departe de solul nostru rachetele și depozitele de rachete!“

Este cert că nu ne plac cuvintele mari. Ele nu sînt adesea, după cum se exprimă și prințul Hamlet, decît cuvinte și iar cuvinte. Mai curînd ne temem de ele. S-a abuzat prea mult de ele. Uneori însă sînt folositoare și răsună desigur mai bine decît zbirnitul bombardierelor morții pe deasupra capetelor noastre sau decît suieratul rachelor purtătoare de arme atomice. Cuvintele trebuie să facă inutile armele. Șefii de state trebuie să se întilnească și să discute.

Iată care este părerea mea.

Ea este și părerea altora. Și părerea aceasta ar trebui să o aibă un număr cît mai mare de oameni.

Noi, tinerii, ar trebui să fim, după mine, primii care să ne manifestăm părerea. Mai la urma urmelor, noi sîntem cei ce avem cel mai mult timp în fața noastră. Viața ne așteaptă pe acest pămînt cu o bogată recoltă de ani. Trebuie să facem totul pentru a ne asigura acel „a fi“.

9235

DE SAVANȚI
DIN 44 ȚĂRI
SE
ADRESEAZĂ
O.N.U.:

Trebuie încetate
experiențele atomice!

Dr. Limes Pauling (S.U.A.), decorat cu Premiul Nobel pentru chimie, a înmănat secretarului general al O.N.U., domnului Dag Hammarskjöld, o petiție purtând semnătura a 9.235 de savanți din 44 de țări, în care se cere încheierea unui acord internațional pentru a pune capăt experiențelor nucleare.

Printre semnatari figurează 36 de laureați ai Premiului Nobel, între alții Albert Schweitzer și Lordul Boyd Orro, distingiți cu Premiul Nobel pentru pace, Bertrand Russelin, decorat cu Premiul Nobel pentru literatură, savantul american Harold Urey, profesorul sovietic Semonov, savantul german Otto Hahn și alți opt laureați ai Premiului Nobel pentru fizică, precum și 13 decorați cu Premiul Nobel pentru fiziologie și medicină.

Petiția mai este semnată și de 2.705 savanți americani, dintre care 101 membri ai Academiei naționale de științe din S.U.A., de 216 membri și corespondenți ai Academiei de științe din U.R.S.S., de 64 savanți francezi, de 304 savanți britanici, dintre care 35 de membri ai Societății regale din Londra, de toți profesorii de știință de la Universitatea liberă din Bruxelles, de 140 de savanți germani, de 1.141 de savanți japonezi etc.

Petiția stabilește între altele:

„Fiecare experiență cu bombe nucleare răspunde în toate regiunile lumii o cantitate suplimentară de elemente radioactive. Mărirea volumului radiațiilor este vătămătoare sănătății omenirii și sporește numărul copiilor anormali ce se vor naște în generațiile viitoare.

Cît timp această armă se mai află în mînile a numai trei puteri, s-ar putea cădea de acord asupra controlării sale. Dacă experiențele continuă, arma aceasta va ajunge și în mîna celorlalte guverne, primejdia unui război nuclear catastrofal ar spori cu mult și ar putea rezulta acțiuni nechibzuite din partea unor conducători naționali.

Ca oricine, sîntem și noi foarte preocupați de bunăstarea omenirii. Ca oameni de știință, cunoaștem primejdia experiențelor, și de aceea trebuie să o declarăm. Considerăm că este indispensabil să se ia măsuri imediate pentru a se realiza un acord internațional asupra încetării experiențelor cu orice fel de arme nucleare.”

„NU! DE O SUTĂ DE ORI NU!” spun tinerii englezi zborurilor efectuate pe deasupra teritoriului lor de aceste bombardiere americane încărcate cu bombe „A” și „H”. Vocile de protest se aud din întreaga țară. Publicăm mai jos cîteva interviuri luate de un corespondent al ziarului „Komsomolskaia pravda” în Marea Britanie.

TED BEDFORD

secretar politic al societății cooperativiste din Londra

Am protestat energic de mai bine de două săptămîni împotriva zborului pe deasupra țării noastre al bombardierelor atomice americane. Comitetul politic al societății noastre a supus cercetărilor viitoarei conferințe anuale a Partidului cooperativist rezoluția care cere să se pună capăt acestor zboruri de instrucție. Oamenii sînt îngroziți de continuarea cursei înarmărilor care dă naștere amenințării unui nou război. Calea păcii poate fi găsită.

În numele securității britanice, cerem ca nu numai bombardierele americane, ci și cele din orice altă țară încărcate cu bombe „H” să înceteze de a mai zbura deasupra țării noastre și ca Anglia să nu fie transformată într-o bază de lansare a rachetelor americane.

MARGARET WHITE

șefa organizației de tineret „Woodcraft Folk”

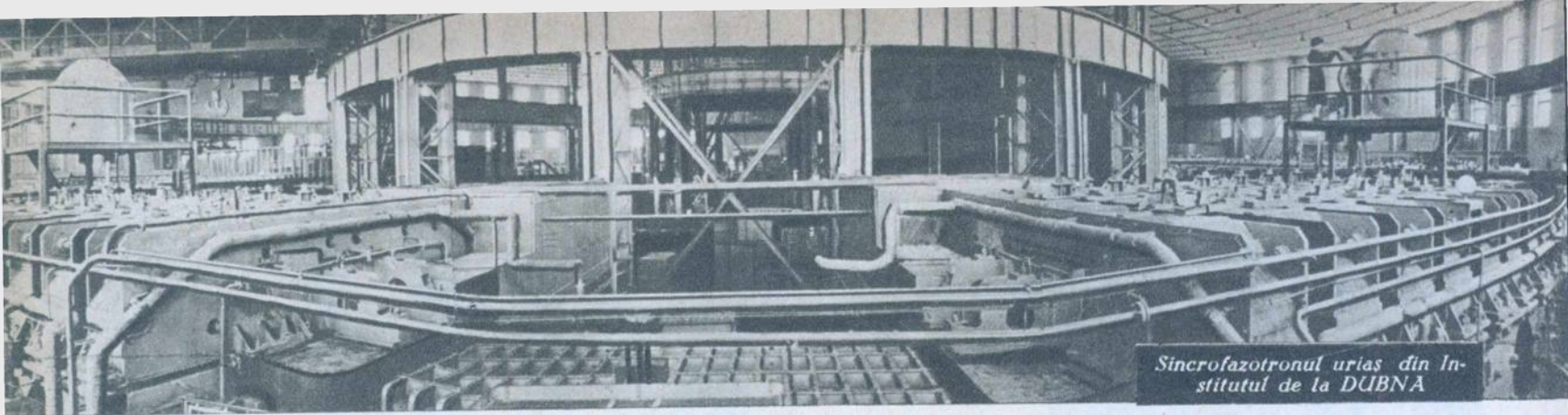
— Zbirniitul avioanelor răsună fără încetare pe deasupra Londrei. Orașul nostru este unul din cele mai mari centre de legături aeriene. Zbirniitul acesta ne face să tresărim de fiecare dată: nu e mare vreun bombardier american? Dacă aviatorul greșește din nevăgare de seamă și apasă pe un buton greșit... Cum putem rămîne calma? Tot viitorul nostru, soarta copiilor noștri este în joc. Ca mamă, ca șefă a unei organizații de tineret, protestez cu indignare împotriva zborurilor bombardierelor atomice deasupra capului nostru.

HAROLD DAVIES

membru laburist al parlamentului

— Nu, de o sută de ori nu! spunem noi bombardierelor ce ne brăzdează cerul ca și bazelor de lansare a rachetelor americane. Războiul nu este un mijloc de a rezolva problemele politice litigioase. Omenirea trebuie să se bazeze pe rațiune și nu pe forță. Trebuie să învățăm să trăim în pace în ciuda diferenței dintre sistemele noastre sociale. La urma urmei omenirea va vedea singură care este sistemul cel mai bun. Noi sîntem pentru o competiție pașnică. Iată de ce ne pronunțăm în favoarea unor tratative pe scară superioară. Nu este bineînțeles, vorba de o întîlnire dintre șefii de guvern care nu ar duce la nici un rezultat. Esențialul este ca ei să ajungă la un acord. Împreună cu prietenii mei din parlament vom cere guvernului nostru să consimtă la astfel de tratative.

Englezii sînt umiți de ultimele măsuri luate de guvern. Comitetul pentru interzicerea bombelor „H”, din care fac și eu parte, își propune să pornească o campanie de protest împotriva trecerii bombardierelor atomice americane pe deasupra Angliei și împotriva instalării bazelor de lansare a rachetelor în Scoția. Săptămîna viitoare vom cerceta ce măsuri practice se pot lua și vom înființa comitete pentru organizarea unei campanii la Birmingham și Coventry. Sperăm să organizăm caravana prin Scoția, Devonshire, Kent, Wales. Ne propunem să organizăm mitinguri mari și întîlniri în întreaga Scoție, la care poporul să protesteze cu hotărîre împotriva instalării bazelor de lansare a rachetelor americane. 1958 să fie un an de pace și de fericire!

Sincrofazotronul urias din Institutul de la DUBNA

centrala atomică

Întreaga ei înfățișare este neobișnuită. Nu are depozit de combustibil și nici zăgazuri sau refrigerenți. Coșul ei pare inactiv, deși în centralele electrice toate coșurile scot fum.

Centrala atomică este împărțită în trei corpuri de clădiri. Cea mai de seamă găzduiește „inima”, adică reactorul nuclear. Aci se produce energia nucleară.

Cu toate că are o putere de 5.000 kW, consumul de combustibil nuclear nu depășește 30 g în 24 de ore. Cu titlu comparativ să notăm doar că pentru a produce aceeași putere, centralele termice trebuie să consume de la 100 la 120 tone de cărbune.

La trei ani după punerea ei în funcțiune, prima centrală atomică a globului nu pare a fi ceva ieșit din comun, iar puterea sa de 5.000 kW este foarte modestă.

Inginerii sovietici au dobândit experiență la întocmirea proiectelor, astfel că construirea și exploatarea unei centrale electrice atomice, ca și realizarea unei uzine de o sută de ori mai puternice ca aceea în funcțiune, nu li se pare un obiectiv de nerealizat.

În anii următori, Uniunea Sovietică va construi mai multe centrale atomice a căror putere globală va fi de 2.000.000—2.500.000 de kW. În ceea ce privește puterea lor, stațiunile acestea pot fi comparate cu uzina hidroelectrică de la Kuibisev, de pe Volga, una din cele mai puternice din lume.

Se va pune în funcțiune o centrală atomică de 400.000 kW, lângă Moscova, iar în Ural se vor instala două stații atomice cu o putere globală de 1.000.000 de kW.

spărgătorul de gheață atomic

La Leningrad a fost lansat un spărgător de gheață cu propulsie atomică.

Constructorii de vapoare sovietici au conceput ideea creării unui spărgător de gheață atomic dat fiind că aprovizionarea cu combustibil a flotei ce navighează în Arctica ridică greutăți foarte mari. În asemenea condiții un propulsor atomic este mult mai economic.

Spărgătorul de gheață atomic are o lungime de 134 m și o lățime ce atinge 27,6 m.

El va conduce prin ghețurile cele mai groase vapoarele ce urmează calea maritimă a nordului. Spărgătorul de gheață „Lenin” va putea atinge într-o singură călătorie atât Polul Nord cât și țărmurile Antarctidei. Aceeași traversare este efectuată de spărgătoarele de gheață obișnuite numai dacă pot fi aprovizionate de zece ori cu combustibil, în timp ce noul vas poate transporta rezerve ce pot servi și altor vapoare. Spărgătoarele de gheață cu aburi trebuie să se aprovizioneze cu combustibil o dată la douăzeci de zile; cele cu Diesel — o dată la patruzeci de zile; spre deosebire de ele, spărgătorul de gheață atomic poate rămâne în larg mai bine de un an fără să-și refinoiască rezerva de combustibil.

Spărgătoarele de gheață ale căror motoare se alimentează cu cărbune sau petrol trebuie să rezerve o treime din capacitatea lor de tonaj combustibilului necesar călătoriei. Consumul zilnic de cărbune depășește 100 de tone. Spărgătorul de gheață cu propulsie atomică cheltuiește circa 45 g de combustibil nuclear. Volumul economisit în calele de cărbune permite sporirea capacității sale de transport la 16.000 de tone, întărindu-i totodată în mod considerabil soliditatea pereților.

Punerea în funcțiune a spărgătorului de gheață atomic va modifica tehnica navigației polare, iar raza sa de acțiune se va extinde în mod incomensurabil. Vapoarele vor putea ajunge la cele mai înalte latitudini, iar cercetările științifice vor lua proporții și mai mari.

Reactorul atomic, instalat pe spărgătorul de gheață, degajă cantități foarte mari de căldură. Aceasta transformă apa, care circulă, în aburi; aceștia, la rîndul lor, pun în mișcare alternatorii. Energia produsă pune în mișcare trei motoare electrice cu elice și peste alte 500 de motoare electrice.

Reactorul este bine izolat printr-un strat de metal, beton și de alte materiale ce absorb radiațiile nocive. Comenzile sînt automate. Aparatele de control automat și de comandă de la distanță sînt așezate pe un tablou principal și permit inginerului de serviciu să supravegheze funcționarea reactorului și să reglementeze mersul instalației motrice.

Noul spărgător de gheață este echipat cu aparate de navigație și de radioghidaș care îi permit să se deplaseze oricînd, indiferent de vizibilitate.

Ideea creatoare a inginerilor merge și mai departe. Tehnicienii au și elaborat în prezent propulsoare atomice pentru baleniere, încît să le mărească viteza și durata campaniilor în larg.

Instalarea reactorilor nucleari pe vasele petrolifere oferă mari avantaje. Pentru a pleca, de pildă, de la Odesa la Vladivostok, adică pentru un parcurs de 17.400 km, un petrolier cu motor atomic nu are nevoie decît de 2,4 kg de uraniu 235, în loc de cele 3.200 tone de combustibil lichid pe care le-ar consuma un petrolier obișnuit.

Actualmente este în proiect construirea unui expres atomic, iar inginerii se și gîndesc la locomotiva atomică.

un sincrofazotron urias

O uriașă mașină atomică, sincrofazotronul, a fost concepută și pusă în mișcare la Dubna, lângă Moscova. Aci se află uriașul complex de laboratoare și instalații ale Institutului internațional de cercetări nucleare, precum și cel mai mare sincrofazotron din lume.

Acest accelerator al particulelor nucleare permite studierea proceselor nucleare în care intervin energii extrem de ridicate, precum și realizarea unor lucrări experimentale în legătură cu problemele cele mai actuale ale fizicii moderne.

În acest aparat gigantic protonii efectuează în 3,3 secunde 4.500.000 de rotații, parcurgînd, cu o viteză apropiată de cea a luminii, un drum de două ori și jumătate mai mare ca distanța ce desparte Pămîntul de Lună. Energia lor este echivalentă cu 10 miliarde de electron-volți. Energia astfel degajată poate provoca în obiectivele bombardate reacții nucleare cu degajarea diverselor particule, inclusiv a antiparticulelor.

Cu toate proporțiile sale și proprietățile sale uimitoare, instalația nu mai reprezintă ultima noutate în domeniul accelerării particulelor nucleare.

Experiența dobîndită în Uniunea Sovietică a și permis să se treacă la elaborarea proiectelor de acceleratori și mai puternici ai particulelor nucleare. La ora actuală, în Uniunea Sovietică se studiază un proiect pentru construcția unui accelerator ce va permite obținerea unor protoni de 50 miliarde de electron-volți.

Prin cunoașterea legăturii reciproce dintre particulele elementelor, omul va dezvălui treptat misterul originii planetelor și astrilor, va înțelege legile ce reglementează mișcarea lumilor, va cunoaște evoluția materiei în Univers. Desigur că așa cum studiem epocile vieții pe globul pămîntesc, oamenii vor studia epocile vieții din Univers.

perspective

Pînă acum omenirea nu a folosit decît cantități neînsemnate din formidabila energie solară pierdută în chip dezordonat prin spațiile cosmice. Soarele electric creat datorită efortu-

ÎN NUMELE PACII ȘI PROGRESULUI

Uniunea Sovietică a realizat progrese uriașe în domeniul utilizării energiei nucleare în scopuri pasnice, fiind prima țară ce a obținut asemenea rezultate pe acest tărâș.

rilor oamenilor de știință există de mult. În puterea omului, energia electrică încălzește apa și casele, luminează orașele și satele, acționează mașinile, într-un cuvânt execută supușă nenumărate din funcțiile astrului sistemului nostru planetar.

În zilele noastre, oamenii de știință care au captat energia atomică — această forță uriașă a naturii — caută să reconstituie procesele ce se desfășoară în stele pentru a pune forțele cosmice în slujba păcii și a progresului.

Rezervele de uraniu și de thoriu sînt mari pe glob, dar, nu nelimitate. Dezagregarea nucleelor atomice de uraniu sau de plutoniu degajă de 6—8 ori mai puțină energie decît sinteza heliului prin hidrogen. Iată de ce descoperirea mijloacelor de folosire a energiei nucleare prin sinteză este o problemă de viitor.

Astăzi, deocamdată, reacția unei astfel de sinteze ce se produce prin explozia unei bombe cu hidrogen nu este dirijată.

Totuși, din punct de vedere teoretic, este posibilă dirijarea reacțiilor termonucleare. În U.R.S.S. se fac lucrări experimentale pentru realizarea sa practică.

Dar și alte perspective de utilizare a energiei nucleare prezintă interes.

Astfel s-au găsit numeroși catalizatori-acceleratori pentru reacțiile chimice. Particula descoperită de savanți și numită de ei mû-mezon constituie un fel de catalizator pentru reacțiile nucleare. Fizicianul englez Franck și savanții sovietici Y. Zeldovici și A. Saharov și-au exprimat încă din 1954 ideile lor în această privință.

Fapt este că mû-mezonul negativ, substituindu-se electronului în orbita exterioară a atomului de hidrogen, poate să formeze împreună cu protonul ceea ce se numește atomul neutru: mezo-hidrogenul. Proporțiile mezo-atomului sînt mult mai mici decît cele ale hidrogenului: de tot atîtea ori de cîte ori este mai greu mezonul ca electronul. De aceea, în condiții favorabile, atomii aceștia pot forma heliu degajînd cantități uriașe de energie.

În 1956, fizicianul american L. Alvarez a demonstrat în mod experimental posibilitatea realizării ideilor acestor savanți. El a reușit să fotografieze o reacție în care mezo-atomul hidrogenului greu a fost atît de aproape de nucleele atomului de hidrogen încît forțele nucleare de atracție erau cu mult superioare forțelor de repulsie ale particulelor la fel încărcate de nucleele lor. Astfel se produce sinteza nucleului atomului de heliu.

Reacția ce se producea pînă atunci, la temperaturi exprimate prin milioane de grade și la presiuni de sute de milioane de atmosfere, se desfășoară acum, datorită mû-mezonilor, la temperaturi și presiuni obișnuite.

Descoperire fantastică! Nu rămîne, așadar, decît să se găsească surse de mezoni de durată mai lungă ca a mû-mezonilor, a căror existență se calculează cu milionimi de secundă. În acest timp, mû-mezonii nu pot forma decît unul sau doi nuclei noi. De îndată ce se va găsi o sursă permanentă de mezoni, reactorii nucleari nu vor mai fi probabil decît de proporția unei nuci. Echipamentul energetic al omului va crește atunci în chip fabulos.

Inceputul celei de-a doua jumătăți a secolului al XX-lea a fost marcat prin pătrunderea omului într-un domeniu puțin explorat: microcosmosul, atomul. Stăpînirea energiei nucleare va permite oamenilor să pătrundă în curînd și într-un alt domeniu neexplorat: macrocosmosul, să viziteze mai întîi planetele din sistemul solar și apoi lumile din celelalte sisteme stelare.

A. BUJANOV

*Vedere exterioară a clădirii
Direcției centrale atomice*

*Lansarea spîrgătorului de gheață
atomic „Lenin”*

Mii de insule se întind de la răsărit la apus pe linia ecuatorului. În Indonezia, țara celor o mie de insule, lupta împotriva rămășițelor colonialismului se ridică în valuri puternice. În fruntea luptei naționale se află tineretul puternic unit.

Colonialismul, sursă de mizerie

Povestea întunecată a colonialismului olandez nu va fi niciodată uitată de poporul indonezian. Digul și Tanah Merab, bine cunoscute pentru malaria și alte boli tropicale ce bîntuie acolo, au fost prefăcute în închisori și locuri de exil pentru toți combatanții independenței indoneziane împotriva sistemului colonial. Mii și mii de patrioți au pierit, și-au pierdut mințile sau s-au sinucis, neputînd rezista la acest exil, la această tortură.

Trei secole și jumătate de dominație colonialistă n-au putut favoriza prosperitatea. Cîștigurile fabuloase adunate de colonialiști în decursul acestor secole au fost rodul mizeriei poporului, rodul slabei dezvoltări a națiunii indoneziane.

În timp ce omenirea intră în era atomică și interplanetară, într-o parte a acestei țări atît de frumoase și de bogate, în Irianul de Vest 90% din populație este analfabetă. În afară de aceasta, poporul este expus bolilor tropicale de tot soiul, gemînd în mizerie, ce nu este decît consecința slabei dezvoltări rezultată din „civilizația colonialismului olandez”. Astfel se prezintă olandezii pentru a-și menține dominația colonialistă în această țară.

O amenințare împotriva păcii în Pacific

Președintele Sukarno a explicat în nenumărate rînduri tinerilor că dominația colonialistă din Irianul de Vest este un revolver îndreptat spre inima Republicii Indoneziane. Iar tineretul indonezian împărtășește și sprijină pe deplin părerea președintelui Sukarno. Intemeierea Republicii din Malacca de sus împotriva Republicii Indoneziane, revolta de la Andi Azis în Sulawesi de sud, sub conducerea olandezilor, au fost dovezi grăitoare ale tentativelor colonialiștilor olandezi de a utiliza această zonă, pe care ei o stăpînesc ca o bază, pentru răsturnarea Republicii Indoneziane.

Nu încapă nici o îndoială că numai datorită acestei baze pot face invazii frecvente în apele indoneziane, iar submarinele pot pătrunde atît de des în apele indoneziane pentru a ajuta clandestin bandele ce se află pe teritoriul indonezian.

Construirea de baze militare în Irianul de Vest nu înseamnă altceva decît pregătirea unui focar de conspirație militară ce amenință securitatea internă a țărilor înconjurătoare, primejduind pacea în Pacific.

Irianul de Vest este teritoriu indonezian

A doua ca mărime printre marile insule ale lumii, Irianul de Vest se află pe linia ecuatorului între 130° și 140° longitudine estică. Încă cu mult înainte colonizării poporului indonezian, Irianul de Vest făcea parte integrantă din teritoriul indonezian. Împreună cu celelalte insule ale arhipelagului, Irianul de Vest a participat la „nusantara” în epoca lui Madjapahit și a lui Sulatanat de Tidore. Iar în perioada colonialismului olandez, Irianul de Vest era cuprins în teritoriul Indiilor Neerlandeze.

Poporul indonezian și-a proclamat independența națională la 17 august 1945, independență pentru tot cuprinsul Indoneziei, numit pînă atunci Indiile Neerlandeze.

Însuși guvernul olandez a recunoscut în acordul de la Lingardjati, semnat în 1946, că noul stat indonezian cuprindea întreg teritoriul Indiilor Neerlandeze. Tratatul Conferinței mesei rotunde din 1949 a declarat că problema Irianului de Vest va fi rezolvată pe cale de tratative. Ba și mai mult încă, Constituția olandeză, modificată în 1948, recunoștea limpede că prin Indonezia se înțelege tot teritoriul Indiilor Neerlandeze.

Locuită de circa un milion de locuitori, bogată în produse naturale neexplorate încă, cum ar fi, de pildă, petrolul, huila și chiar și uraniul, cu pămîntul său bogat în vegetații ce se întind pe o suprafață de 413.000 km², Irianul de Vest constituie 20% din teritoriul indonezian.

Unitatea, zălogul victoriei

Prin diferitele sale organizații, poporul indonezian își reînnoiește cerința de eliberare a Irianului de Vest. Tineretul ia tot felul de inițiative: instruirea tinerilor voluntari combatanți pentru eliberarea Irianului de Vest, organizarea unei săptămîni în favoarea acestei părți a teritoriului indonezian etc. Prin crearea unei direcții centrale, guvernul a înființat o comisie însărcinată să conducă activitățile poporului cu prilejul acestei săptămîni.

Conștient de importanța vitală a unității ca condiție indispensabilă unei victorii, tineretul indonezian și-a întărit unitatea. Din inițiativa statului-major al armatei s-a creat Comisia unificată a tineretului și a armatei; ea se compune din

Fată indoneziană în costum de sărbătoare

O MIE DE INSULE O DORINȚĂ

de SUAR SUROSO

reprezentanții a 4 organizații mai importante de tineret: Pemuda Demokrat, Pemuda Rakjat, Gerakan Pemuda Anshor și G.P.I.I. (Tineretul democrat, Tineretul popular, Mișcarea tineretului anshor și Mișcarea tineretului musulman din Indonezia).

Comisia unificată a fost sprijinită de toate organizațiile de tineret de toate categoriile asociate și de toate convingerile, adică de 64 organizații de tineret și studenți. Cu toate că obiectivul principal al acestei comisii unificate este sprijinirea aparatului guvernamental la construirea patriei pentru prosperitatea poporului, activitatea principală realizată de comisie de la înființarea ei este mobilizarea tineretului indonezian în campania pentru eliberarea Irianului de Vest.

Niciodată încă în istorie tineretul indonezian și armata nu au fost încă atât de puternic unite ca astăzi.

Indonezia dorește un regim pașnic

Timpe de opt ani de la semnarea tratatului Conferinței mesei rotunde, guvernul indonezian a făcut toate eforturile pentru a ajunge la o soluție pașnică.

Prin „alte mijloace”, bazate pe forța poporului

Răbdarea poporului și-a atins însă limita: într-adevăr, timp de opt ani, poporul a sperat în rezultate obținute pe calea tratatelor; de patru ori litigiul a fost supus Adunării Generale a O.N.U. Nereușita tentativei guvernului nostru la cea de-a XII-a Adunare Generală a O.N.U. de anul trecut a sporit mânia poporului indonezian, mai ales a tineretului, împotriva colonialiștilor. Poporul indonezian este pe deplin conștient de eforturile colonialiștilor olandezi de a-și întări dominația în Irianul de Vest, folosindu-se pentru aceasta de cîștigurile agonisite pe teritoriul indonezian.

Iată de ce guvernul a declarat că, deși va urmări mai departe tratativele pe calea diplomatică, ne vom folosi de „alte căi” bazate pe puterea poporului pentru eliberarea Irianului de Vest. Poporul și în special tineretul au sprijinit poziția adoptată de guvern.

În entuziasmul cel mai mare, tineretul indonezian a sărbătorit la 28 octombrie 1957 „Ziua jurămîntului tineretului indonezian”. Insuflețită de spiritul înflăcărat al anticolonialismului, sărbătoarea a fost urmată de o mare campanie de afișe pe toate zidurile caselor și clădirilor, cerînd eliberarea Irianului de Vest și proclamînd: „Afară cu colonialiștii din Irianul de Vest”. Sub conducerea Comisiei unificate a tineretului și a armatei, zidurile caselor și edificiilor aparținînd olandezilor au fost acoperite de afișe inspirate de anticolonialismul olandez. Campania s-a prelungit cu prilejul sărbătoririi „Zilei eroului indonezian”, la 10 noiembrie 1957. Sprijinite de inițiative de mari proporții ale tineretului, autoritățile militare ale garnizoanei din Djakarta au ocupat unul din cele mai mari edificii din centrul orașului. Clădirea aceasta fusese pe vremuri locul de întîlnire și de distracție al marilor patroni olandezi; tineretul bănuia că acum această clădire servește întîlnirilor clandestine ale unor elemente reacționare din capitală.

Pe măsură ce campania căpăta amploare, forțele reacționare încercau să lovească pe la spate, așiftînd disensiunile dintre unele regiuni și guvernul central sau creînd dezordine în domeniul economic, împiedicînd distribuirea alimentelor și sporînd prețul produselor alimentare, organizînd tot felul de acte de teroare; ei nu tîneau decît la răsturnarea guvernului Djuanda, energic sprijinit de popor astăzi. Din aceste acte face parte și tentativa de asasinat îndreptată împotriva președintelui Sukarno.

Grenada aruncată în președintele Sukarno a rănit 163 de persoane și a omorît 9. Majoritatea victimelor erau copii de la școala elementară. Actul acesta neomenesc a stîrnit furia poporului și a tineretului împotriva elementelor subversive în solda ultimilor colonialiști ce se mai află pe pămîntul nostru.

După ce guvernul a hotărît să interzică aterizarea avioanelor din companiile aeriene olandeze pe teren indonezian, tineretul a avut ideea să ocupe întreprinderile coloniale olandeze, întărînd astfel campania anticolonialistă. Cu sprijinul deplin al oamenilor muncii și al armatei, tinerii au coborît drapelul olandez ce flutura deasupra birourilor K.P.M. (compania de navigație olandeză), companie ce controla comunicațiile interinsulare din Indonezia, iar oamenii muncii au trimis un delegat pe lîngă administrația K.P.M. pentru ca aceasta să semneze contractul de transfer al întreprinderii către guvernul indonezian. Totul se petrecu în cea mai perfectă ordine, fără nici un incident. Guvernul recunoscu acțiunea oamenilor muncii și declară că acțiunea poporului nu viza decît întreprinderile olandeze, specificînd că aceasta nu presupune o campanie împotriva străinilor și mai ales a cetățenilor din țările occidentale.

Acțiunea poporului și tineretului a avut loc la momentu oportun, căci ea a luat-o înaintea tentativei olandezilor care dăduseră ordin tuturor vapoarelor K.P.M. să părăsească apele

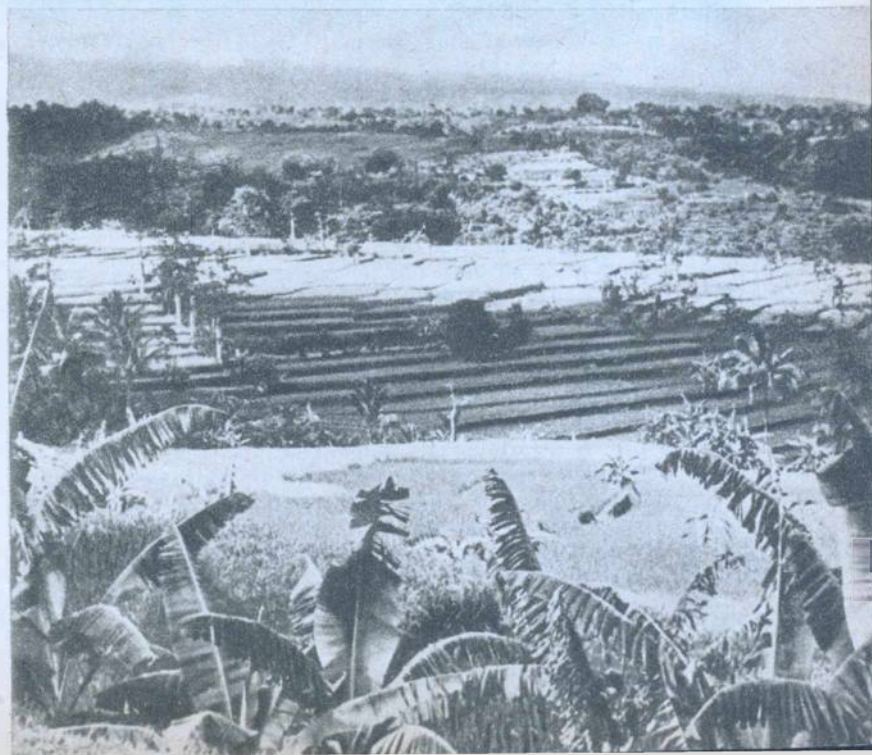
Urmare in pag. 16

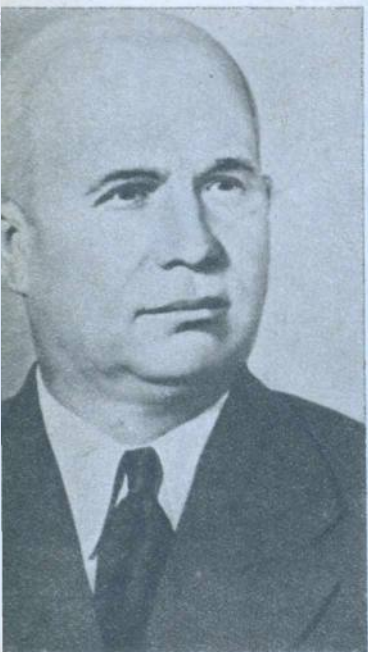

Muncitorii Indoneziei se află în primele rînduri ale luptătorilor pentru reunificarea Irianului de Vest cu restul patriei

Secole întregi au profitat colonialiștii olandezi de pămîntul rodnic al Indoneziei. Fotografia noastră ne arată un district unde se cultivă orezul (în centrul lavei)

N. S. HRUȘCIOV

despre
cel de-al VI-lea
Festival Mondial

(„Pravda”, 15 Ianuarie 1958)

V. Sinnbeck, redactor la „Dansk Folkestyre”, s-a adresat lui N. S. Hrușciiov cu rugămintea ca acesta să-i răspundă la câteva întrebări.

Vă prezentăm răspunsul lui N. S. Hrușciiov referitor la cel de-al VI-lea Festival Mondial.

Întrebare:

— Credeți că festivalurile tineretului reprezintă forma ideală de întâlnire dintre tineretul din Răsărit și cel din Apus? Nu credeți că ar mai exista și alte forme de întâlnire ce ar putea întări coexistența pașnică dintre țări?

Răspuns:

— Bineînțeles, festivalurile mondiale ale tineretului și studenților nu reprezintă unica formă de întâlnire dintre tineretul din Răsărit și cel din Apus. Sînt posibile și alte forme de contact.

Se spune, de pildă, că în Scandinavia rețeaua de tabere internaționale turistice și de muncă voluntară, rețeaua caselor de tineret sînt destul de dezvoltate, că acolo se folosește adesea forma seminariilor internaționale etc... Formele acestea de întâlnire ale tineretului din diferite țări sînt foarte folositoare. După cite am fost informat, și organizația noastră de tineret prevede încă în cursul anului acesta în Uniunea Sovietică organizarea unei tabere internaționale de muncă voluntară, un seminar internațional despre problemele utilizării pașnice a energiei atomice și alte evenimente internaționale ale tineretului.

Totodată nu se poate să nu fie menționate meritele serioase ale festivalurilor mondiale ale tineretului. Ele au devenit o tradiție frumoasă, au obținut recunoașterea și largă aprobare a tineretului. Știți, probabil, că în ultimii zece ani s-au ținut șase festivaluri. La ultimul, la cel de-al VI-lea Festival, care s-a ținut la Moscova, au sosit 34.000 de participanți din 130 de țări de pe toate continentele. În afară de ei mai erau nenumărate alte persoane ce ar fi dorit să vină, dar nu au putut.

Se mai aud încă și acum afirmații după care festivalurile mondiale ale tineretului ar fi o „inițiativă comunistă”. Se povestește că mulți dintre participanții la Festivalul de la Moscova au fost la început mai neîncrezători, mai reținuți, arătînd o oarecare rezervă, dar că după o cunoaștere mai apropiată au înțeles că nu aveau nimic a se teme și că nimeni nu voia să impună celorlalți nici felul său de a gândi, nici cel de a trăi și că cu toții doreau același lucru: să trăiască în pace și prietenie, să profite de binefacerile științei și culturii, să ajute popoarele să urmeze calea progresului și a prosperității. Oamenii din țări diferite se deosebesc atît prin felul lor de a trăi cît și prin cel de a gândi. Actualmente există două sisteme diferite. Există țări socialiste și țări capitaliste. Și pentru popoarele ce locuiesc în aceste state nu există nici o altă soluție decît să trăiască în pace unul alături de celălalt, să nu se amestece în afacerile interne ale celuiilalt, să respecte opinia celorlalți. Mi se pare că prin apropierea ce o creează generației tinere a diferitor națiuni, festivalurile mondiale ale tineretului sînt un ajutor și pentru această înțelegere.

În orice caz, toate formele de întâlnire sînt bune dacă prin ele ajungem la ce dorim: la stabilirea înțelegerii reciproce, la încredere și prietenie, la întărirea păcii.

Primele răspunsuri la morele nostru chestionar

1 Ce așteptați de la cel de-al VII-lea Festival Mondial? Ce propuneri aveți pentru programul său?

2 Care au fost efectele celui de-al VI-lea Festival în țara, districtul și orașul vostru, printre prietenii voștri?

3 După părerea voastră, ce experiențe din pregătirile pentru cel de-al VI-lea Festival ar trebui să fie luate în considerație în mod special în pregătirea celui de-al VII-lea Festival?

În ultimul număr al revistei noastre am adresat aceste trei întrebări tuturor cititorilor noștri. Am semnalat, de asemenea, că vom distribui premii pentru cele mai bune răspunsuri: aparate fotografice de preț, discuri, albume de fotografii, agențe F.M.T.D.

Astăzi publicăm primele răspunsuri.

Succesul întîlnirilor pe interese

1 Indiferent de bogatul său program cultural — necesitatea de a organiza întîlniri particulare.

2 Festivalul a avut mari repercusiuni în toate țările, și anumite organizații care refuzaseră să participe la el și-ar putea revizui pe viitor poziția.

3 Ar trebui să explicăm încă și mai mult ca în trecut că participarea la festival este posibilă fie acceptîndu-se tot programul, fie acceptînd numai unul sau mai multe puncte de interes special.

De aceea ar trebui să acordăm mai multă importanță întîlnirilor pe interese. Experiența dobîndită la întîlnirea pedagogilor și șefilor mișcărilor de copii a fost una din experiențele noi și bogate din timpul celui de-al VI-lea Festival, care trebuie reinnoită. Asemenea întîlniri vor permite o participare mai vastă, atît pe plan național cît și pe plan internațional.

HENRI MEILLAT

secretar național al organizației
Union des Vaillants et des Vaillantes

Istoricul Kremlin — simbolul Moscovei — a fost motivul preferat de mulți fotografi amatori la cel de-al VI-lea Festival

spre cel de al 7-lea festival

○ popularitate mereu crescîndă

1

Cel mai mic lucru ce și-l poate dori cineva bine informat de scopurile festivalurilor este să aibă posibilitatea de a participa la ele. Doresc ca Mexicul să trimită la viitorul festival o delegație mai mare, mai numeroasă și mai reprezentativă.

Sper ca viitorul festival să fie expresia năzuințelor tineretului lumii, ca, uniți prin idealuri comune ca Pacea și Prietenia, tinerii să poată arăta tot ce au mai bun din arta, folclorul și cultura țărilor lor, pentru a face din această întâlnire o mare tribună mondială, simbol al bucuriei de viață a noii generații.

Propunerile necesare pentru elaborarea programului sînt în raport direct cu participarea noilor organizații la activitatea unui organ internațional unic și vast de conducere, înființat pentru îmbogățirea și întărirea unității tineretului în spiritul colaborării, înlăturînd tot ce îl poate despărți.

2

Pot să vă asigur că ideile nobile ale festivalului pătrund tot mai mult în țara mea; și nu numai în rîndurile tineretului, ci și printre adulți există curente de opinie ce „văd cu ochi buni” întâlnirile tineretului mondial. Dar o popularizare mai largă a festivalurilor, și mai ales al celui de-al VI-lea Festival, ținut anul trecut la Moscova și a cărui amintire va rămîne neștearsă, va permite să se înțeleagă mai bine ce înseamnă festivalurile.

3

O bună parte din pregătirile pentru cel de-al VI-lea Festival mi-au rămas necunoscute; cunosc însă desfășurarea și programul său. Despre aceasta aș dori să vorbesc. Propun ca festivalul să dureze ceva mai mult, 15 zile fiind insuficiente pentru a consolida relațiile de prietenie ce se înfiripă și schimburile culturale și de experiență. Pe de altă parte, după cum m-am mai pronunțat și înainte, sfera lui ar trebui lărgită, mai ales în ce privește unul din aspectele sale, și anume seminariile. Cred că ar trebui să li se dea acestora mai multă profunzime și un conținut mai vast, pentru ca rezultatele lor să fie mai eficace, servind de instrument de schimb cultural și ca un mijloc sigur pentru garantarea păcii mondiale și întărirea prieteniei dintre popoare.

Salutări cordiale cititorilor „Tineretului lumii”, iar revistei — urările mele cele mai sincere pentru îmbunătățirea ei constantă și succes în scopurile ei nobile.

IGNACIO MENA DUQUE
Școala normală superioară — Mexic

DUPĂ CEL DE-AL VI-LEA FESTIVAL

Tinerii din numeroase țări care nu au avut posibilitatea de a participa la cel de-al VI-lea Festival Mondial au ascultat cu mult interes povestirile prietenilor lor reîntorși de la Moscova. Dărilor de seamă ale delegaților, expozițiile, numeroasele fotografii documentau tineretul asupra acestei serbări de neuitat.

Înapoiată în țară, delegația vietnameză s-a împărțit în mici grupuri, pentru a face dări de seamă asupra festivalului pentru tineretul din diferite orașe, localități și regiuni îndepărtate locuite de populațiile minoritare din nord-vest și din nord.

S-au organizat 124 de conferințe și mitinguri la care au participat cca. 120.000 de tineri — muncitori, țărani, studenți. S-au vizionat filme documentare despre festival, cu prilejul conferințelor despre cel de-al VI-lea Festival Mondial. 80.000 de persoane au vizitat această expoziție pe care o vedeți în fotografie.

1

Mi-ar plăcea ca cel de-al VII-lea Festival să aibă proporții tot atât de mari ca întâlnirea de la Moscova. Ar fi foarte bine dacă la viitorul festival ar putea participa sportivi din toate țările, fără nici o deosebire. Trebuie neapărat ca în program să fie cuprinse întâlnirile prietenești, fiindcă la cel de-al VI-lea Festival acestea au fost cele mai adînci, adevăratele relații prietenești legîndu-se cel mai bine prin ele.

2

În Ungaria, chiar după cîteva luni, se mai vorbește încă despre cel de-al VI-lea Festival. Organizarea sa a fost perfectă și fără greutăți.

3

Sportivii ce vor participa la cel de-al VII-lea Festival trebuie pregătiți ca pentru cel mai mare eveniment al anului. Jocurile sportive de la cel de-al VII-lea Festival trebuie considerate ca mici Jocuri olimpice. Ar fi bine dacă sportivii ar participa la o tabără pregătitoare înainte de a pleca la festival. Aci

s-ar organiza conferințe în cadrul cărora s-ar prezenta țara, orașul unde se va organiza întâlnirea. În această tabără tinerii s-ar exersa să vorbească limba țării organizatoare, învățînd din ea cuvintele cele mai importante.

MIKLÓS SZABÓ
fondist pe distanțe mari (Ungaria)

Să recunoaștem, când vine vorba despre circ, deodată ne cuprind amintiri vechi, frumoase, din copilărie, când pentru prima oară am văzut această lume pestriță și deosebită, ca în povești, atât de diferită de viața obișnuită.

Ca toții am admirat numerele curajoase ale acrobaților și frumoasele femei în costume strălucitoare. De asemenea ne plăcea și mirosul amestecat al arenei, așa-zisul „odeur de manège”, un amestec propriu al mirosului de grajd cu cel al ramegusului și cu mirosul celui mai bun parfum.

Cei care sînt străini de circ, „particularii” — cum sînt numiți în lumea circului — se interesează mai mult despre modul de viață, despre originea și mediul de unde se trag oamenii circului. Dar este interesant să cunoaștem și drumul greu prin care au trecut înaintașii circului pînă în zilele noastre, când au devenit artiști stimați și apreciați.

„Oamenii circului”

Cuvîntul circ provine din antichitatea greco-latină. Înseamnă cerc, inel; așa era denumit în lumea antică terenul împrejmuit în formă eliptică, unde se țineau jocurile atletice și alergările de care, în zilele de mari sărbători.

Dar cele mai vechi urme ce ne-au rămas despre arta circului le găsim în Egipt. Despre aceasta ne mărturisesc sculpturile din Memphis reprezentînd diverse figuri de gimnasti și echilibriști. În sala coloanelor din Alexandria, într-un tablou este prezentat un salt acrobatic, asemănător celui din vremea noastră, pe un cal în galop. De asemenea egiptenii cunoșteau jocurile iluzioniste, executate mai ales de femei, cu o minge. Asemenea scene sînt prezentate pe sculptura de pe mormîntul din „Ben-Hassan”: două femei executînd jocuri cu mingea. Pe un vas de ceramică, o femeie cu părul despletit, lăsat pe spate, se pregătește să facă o tumbă peste trei săbii.

Vechii scriitori greci amintesc adeseori despre săli și dresajul lor. În colecția „Istoria” lui grec Leo Allatios găsim descrierea calului dresat al împăratului din Babilonia. Acest cal, la ordin, ingenunchea, se culca și se apleca pentru că stăpînul său să poată urca mai ușor. Ținea cadența, „cînta” în ritmul muzicii, ridica capul la comandă și făcea „la stînga” ori „la dreapta”.

În Constantinopol erau doi curajoși călăreți care călăreau pe doi cai ce mergeau în galop în așa fel

CIRCU

terminarea jocurilor. Jocurile erau deschise prin defilări pompoase. Coloana pornei de la Capitolium și, trecînd pe lângă Forum, intra în circ. La aceste defilări luau parte înalți preoți, tineri călăreți și luptători, muzicanți, dansatori și coriști. Aduceau cu ei și statuetele zeilor. Soldații, desigur, aplaudau pe Marte, zeul războiului, gospodarii pe harnicul Ceres, îndrăgostiții pe frumoasa Venus, iar negustorii și comercianții îl aplaudau cu deosebire însuflețire pe Mercur.

Statuetele erau așezate în mijlocul arenei pe un zid de cărămidă nu prea înalt, și după aceasta începeau jocurile și concursul.

Alergările de care aveau o formidabilă popularitate în circurile romane. Concursul care de 2 sau 4 cai. Jocurile purta un tricou fără minci și nu avea coif. La centură avea un fel de cosor, ca să poată tăia hăturile prinse în jurul brîului în caz de răsturnare. La sunetele trompetelor, se ridica bariera în fața cailor agitați și începea lupta amestecată, de multe ori mortală, pentru victorie.

Gladiatorii

În circurile romane se țineau nu numai concursuri de care, ci și jocuri de gladiatori.

Gladiatorii veneau călare sau pe jos în fața lojei lui Caesar și, cu sabia ridicată, îl salutau „Ave Caesar imperator, morituri te salutant!”. După aceea începea lupta sîngeroasă.

Strămoșul îmblînzitorilor de lei poate fi numit gladiatorul Paulus, care se producea în circul roman „Numerius Ampliatus” și cu un simplu bici stăpînea un grup de 6 lei.

Cercul medieval

După căderea imperiului roman și migrațiunea popoarelor, grupuri de acrobați rămași din timpul dominației romane s-au stabilit în părțile sudice ale Franței, iar alții au trecut mai departe pe urmele triburilor germanice. În imperiul lui Carol cel Mare găsim numeroase grupuri străine din rîndurile acestor acrobați ambulante. Erau între ei oameni cu mușchi colosali, uriași și pitici, clovni, mimi, jongleri, scamatori și dansatoare etc. Din păcate aceștia nu aveau o ținută morală prea ridicată. Din această cauză nici nu se poate mira faptul că, încă la începutul Evului Mediu, erau priviți cu umilință, iar căminul lor erau drumurile. Cu ocazia sărbătorilor bisericesti și de la curte, la festivitățile breslelor, la târguri și pelerinaje, ei își prezentau aptitudinile.

„Oameni cerești”

În secolul al XV-lea și al XVI-lea, Consiliul din Nürnberg a hotărît ca acei artiști care se pricep în toate îndeletnicirile acrobatică să fie numiți „oameni ai cerului”.

Cronica din Nürnberg din 1504 amintește de un acrobat care, în-

Apreciata dresoare Dina Mihălcea, Artistă Emerită a Republicii Populare Romine

în măsură atât de mare calitățile lui Hercules și Adonis încît prințesa de Cleveland l-a declarat în mod public preferatul ei.

„Hetz-Theater”

Locul cel mai preferat de distracție al vienezilor între 1755 și 1796 a fost „Hetz-Theater”. Această clădire masivă înconjură o arenă rotundă, deschisă, ce era foarte propice pentru jocuri și diferite dresuri de animale sălbatice. Avea o capacitate de 3.000 de locuri, în cele 3 etaje ale clădirii. Spectacolele se țineau duminică și în zilele de sărbătoare, din martie pînă în noiembrie. În prețuia spectacolului se organizau mari manifestări pe străzile orașului, cu scopul de a face reclamă. În față pășeau toboșarii, apoi acrobații călăreți cu un bici și un cuțit în mînă, iar după ei comicii, care

prezenta publicului curajoasele sale numere pe strîmă cu mișcări tînești. În 1862 s-a prezentat ultima oară pe arena hipodromului, unde publicul fidel a sărbătorit-o cu o însuflețire nemaipomenită pe răsăfăta sa, pe vestita Madame Saqui. Cu prilejul acestei reprezentații de adio, pentru a camufla vîrsta ei înaintată, s-a îmbrăcat într-un costum de pelerinaj și astfel a prezentat trucurile sale minunate.

Hocus-pocus

Scamatoriile vremurilor trecute nu au fost, de fapt, decît niște jocuri iluzioniste bazate pe neștiința publicului. Astăzi scamatoriile sînt considerate niște jocuri iluzioniste mărturisite, care au ca scop distrarea publicului.

Maiștrii iluzionisti ai antichității au cutreierat satele italiene produ-

umerii celui-lalt și trăgea cu arcul. Erau și din aceia care, galopând în viteză (indubitabil), se ridicau în cap pe să înconjură de săbii, iar alții, ținându-se cu un picior de scară, ridicau diferite obiecte de pe pământ.

Parmeno

Un artist preferat al circurilor grecești a fost Parmeno, care a devenit celebru prin imitarea perfectă a vocii animalelor. De pildă a făcut mare senzație guițatul purcelului. „Nici un adevărat purcel nu guiță atât de natural ca el” — susțineau unii.

Dresajul animalelor exotice este întâlnit de asemenea din cele mai vechi timpuri. Cunoaștem un asemenea circ egiptean unde erau prezentate și animale sălbatice. La curțile persoanelor avute se țineau fel de fel de animale. Istoria ne amintește de leii lui Ramses al II-lea, care păzeau cortul său.

„Panem et circenses”

La romani „ludi circenses” (jocurile de circ) erau mult mai însemnate ca la greci și au luat asemenea amploare încât au devenit un factor politic. Conducătorii imperiului roman, în scopul menținerii puterii, asigurau mulțimii setoasă de jocuri și distracții ceea ce aceștia dorea: „panem et circenses” („pline și jocuri de circ”).

La început jocurile de circ aveau loc pe cîmpia Mars, iar mai pe urmă în Circus Maximus, construit de Tarquinius Superbus. Circul se afla pe un teren deschis, unde publicul se așeza jur împrejur pe niște podiumuri dispuse în forma unui amfiteatru, lucrate din lemn. Mai târziu, cu ocazia unui incendiu, a ars construcția de lemn și a fost refăcută din piatră. Acest nou și urias circ avea 650 m lungime, 120 m lățime și trei etaje.

În timpul lui Iulius Caesar, în Circus Maximus încăpeau 150.000 de oameni. Caesar despărțise printr-un șanț arena de locurile publicului ca nu cumva animalele sălbatice să pătrundă în mijlocul lor. Niște stâlpi bronzăți indicau locul de start și de țintă al terenului de concurs. La țintă era înălțată statuia împodobită a zeiței Victoria.

„Pompa circenses”

Dimineața publicul ocupa locurile din circ și săten în ploaie sau frig, flămînd și insetat, pînă la

După mulți ani de serviciu, gladiatorii care se retrăgeau primeau drept cadou o sabie de lemn și un bun brevet de circiumar.

Colosseum

La început gladiatorii luptau în Forum, în centrul Romei, iar mai pe urmă în amfiteatre. Cel mai mare amfiteatru a început să fie construit în timpul împăratului Vespasian. Acesta este Colosseumul. Urișele rămășițe ale clădirii se văd și azi lângă Forum.

Diametrul mare al arenei, cu 87.000 de locuri, avea 264, iar cel mic 156 picioare. Locurile erau împărțite de jos în sus după ranguri. În centru se așeza împăratul cu familia. Lângă el, senatorii și fecioarele, vestale. Urmau cavalerii cu familiile, iar apoi patricienii. Cel mai sus se așezau plebeii.

Luptele de animale în circul roman

Primele lupte de animale au fost organizate de împăratul Fulvius. La deschiderea Colosseumului au fost sacrificate 5.000 de animale sălbatice și 40 de alte animale. Medicii examinau, sculptorii studiau animalele sacrificate. Pompeius a introdus în circ 20 de elefanți, 600 de lei și 400 de alte animale sălbatice. Împăratul Nero a verificat garda sa personală în luptă cu 300 de lei și 400 de urși.

La romani, principiul de imblinzire a animalelor era acela de a obișnui fiarele cu asemenea obiceiuri care erau în cea mai mare contradicție cu firea lor. De pildă: taurul sălbatic să umble în două picioare, leii să poarte în gură un iepure viu. Caesar puna elefanții să poarte făclii aprinse. Împăratul Antonius era renumit și prin aceea că se plimba cu o artistă într-o trăsură trasă de lei.

Popularul clown sovietic Popoo

brăcat în armură, dansa pe sirmă, pe urmă umbla desculț pe cuțite. făcea salturi mortale și apoi repeta saltul mortal peste o sabie ascuțită.

În 1691 dresorul Daniel Schmidt a prezentat un cal, de origine olandeză, care cunoștea ora: dădea de altă ori din picioare cît arăta ceasul. De asemenea cunoștea cartea de joc, diferite valori de monede, iar la sfîrșitul numărului foarte atractiv purta un vas în fața publicului și încasa banii.

Acrobatul pe sirmă James Hall și-a creat o mare faimă în Anglia. Se spunea despre el că a intrunit

pe apă și pe foc etc. Din programele tipărite ce s-au mai păstrat rezultă că pentru luptă erau dresate diferite animale, ca: urși, lupi, șacali, mistreți etc. Ocazional se prezentau și numere ale unor artiști renumiți din alte țări, de pildă călăreții englezi, grupuri de gimnaști care se aflau întâmplător la Viena etc. În felul acesta „Hetz-Theater” a putut prezenta o mare diversitate de numere atractive, un fel de artă universală a circului.

Madame Saqni

Madame Saqni era mîndria breslei acrobaților pe sirmă și, pe drept cuvînt, poate fi numită înaintașa renumitului Blondin. Pe vremea ei se vorbea despre Madame Saqni ca despre neuitata Rachel sau mai târziu despre Sarah Bernhard, cu toate că era doar o simplă acrobată. Pe vremea lui Napoleon nu a existat vreo scribare militară sau de curte la a cărei strălucire să nu fi contribuit. Popularitatea ei — deși nu era prea frumoasă — a ajutat-o să strîngă o avere apreciabilă, încît în 1816 a deschis un teatru propriu la Paris, pe bulevardul Temple.

De remarcă că și la bătrînețe și-a menținut dinamismul de odinioară; cu toate că avea vreo 70 de ani,

mențirea necesară ca să rămînă atît de bine, încît ochilor nepricepuți le păreau goale, deși erau pline de cele mai diverse obiecte.

Cele mai vechi documente care amintesc de existența incontestabilă a reprezentațiilor iluzioniste se găsesc în „papirusul egiptean” (acest document interesant se păstrează la „British Museum”).

Iluzionistii moderni, în genere, se folosesc de întreaga experiență acumulată de științele naturii, dar se străduiesc să camufleze explicația scamatoriilor, deși chiar numerele iluzioniste, „minunile” își au explicațiile lor științifice.

În cadrul reprezentațiilor iluzioniste, cel mai important lucru era considerat sustragerea atenției publicului de la acțiunea principală. Cea mai simplă formă de camuflare consta în vorbărie abundentă, în aplicarea a o serie de „hocus-pocusuri”. Dar astăzi această metodă a devenit insuficientă deoarece marii iluzionisti mondiali pleacă în turnee în diverse țări străine, ale căror limbi le sînt necunoscute. Din această cauză, ei se străduiesc să combine acțiunea principală cu o serie de acțiuni lăaturalnice, care servesc la sustragerea atenției.

(Urmare în pag. 19)

Aspect din filmul „Trapex” închinat vieții circului

Nici măcar distrugătorul olandez „Ebertsen”, trimis de colonialiști în Indonezia, nu va salva pozițiile lor pierdute. Timpul cind bazele de război puteau intimida și asupra popoarele ce aspirau la libertate a trecut

În cursul unei mari întâlniri la Surabaya, tineretul indonezian s-a pronunțat în unanimitate pentru reînțegrarea Irianului de Vest la statul indonezian (jos)

Ministrul Informației din guvernul indonezian, care este totodată și președintele Comitetului pentru eliberarea Irianului de Vest, vorbește în timpul unei manifestații de masă la Sao Sin, capitala provizorie a Irianului de Vest

Continuare din pag. 11

indoneziene. Campania a continuat și au fost ocupate și alte întreprinderi, ca N.V. Internatio, N.V. Geo Wehry, N. V. Brosumy, precum și toate băncile olandeze. Dar totul s-a petrecut în ordine.

Conștient de tentativele colonialiștilor și ale elementelor din solda lor care folosesc toate mijloacele legale și ilegale — ca organizarea terorii, dezordinele economice sau atacurile armate împotriva Republicii Indoneziene —, guvernul a declarat stare de alarmă pe tot teritoriul indonezian și a proclamat apele din împrejurimi și cele dintre insulele arhipelagului indonezian sub totala jurisdicție a Republicii Indoneziene.

Tineretul indonezian înaintea spre victorie

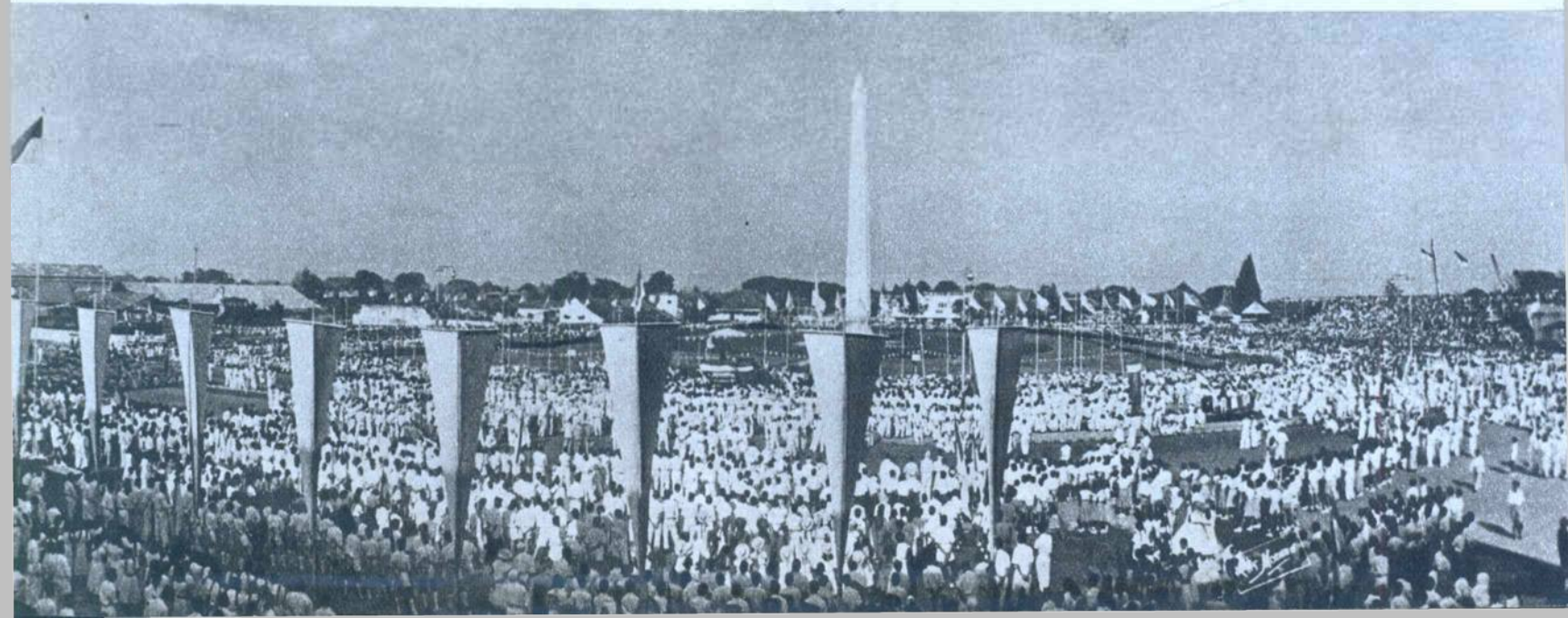
Lupta dreaptă pentru independența națională a fost puternic sprijinită de popoarele din lumea întreagă.

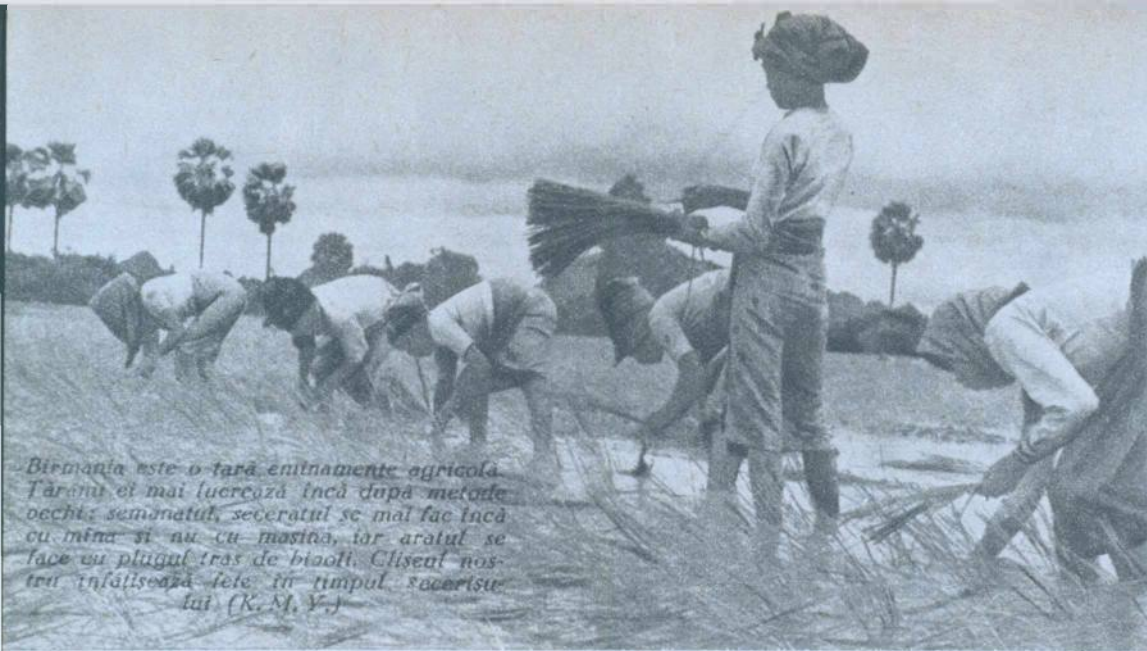
Conform sugestiei date de F.M.T.D., Comisia unificată a tineretului și a armatei a primit numeroase mesaje de solidaritate din partea organizațiilor din diferite țări: din India, Coreea, Vietnam, Ceilon, China, Germania, U.R.S.S. etc. Și tineretul olandez și-a exprimat solidaritatea cu tineretul indonezian, care a salutat călduros toate aceste manifestări de solidaritate ale tinerilor olandezi și ale tinerilor din alte țări.

O mare solidaritate a fost exprimată și la Conferința popoarelor african-asiatice de la Cairo. Conferința a sprijinit lupta poporului indonezian; ea recunoaște drepturile juridice ale guvernului indonezian asupra apelor înconjurătoare și asupra căilor dintre insulele arhipelagului indonezian și speră că țările vecine nu vor da nici un sprijin încercărilor militare olandeze ce tind să stimuleze ostilitatea pe teritoriul indonezian.

De mult i-a sunat colonialismului ceasul și îi va mai suna încă până ce va fi îngropat; acest adevăr este valabil și pentru colonialismul olandez ce mai înrobește încă Irianul de Vest.

DJAKARTA, februarie 1958

Birmania este o țară eminentement agricolă. Tărânu ei mai lucrează încă după metode vechi: semănatul, seceratul se mai face încă cu mâna și nu cu mașina, iar aratul se face cu plugul tras de bivoli. Cliseul nostru înfățișează-le în timpul seceratului (K. M. V.)

24 Aprilie

ZIUA MONDIALĂ
A TINERETULUI ÎMPOTRIVA
COLONIALISMULUI
ȘI PENTRU COEXISTENȚĂ
PAȘNICĂ

Ziua de 24 aprilie este o zi de sărbătoare pentru omenire, fiindcă această dată simbolizează nașterea unui nou gen de relații bazate pe prietenie și colaborare în interesul reciproc — spiritul Bandungului, cum i se mai zice. Șefii țărilor independente ale Asiei și Africii s-au întâlnit pentru prima dată, nu în umbra stăpînitorilor imperialiști, ci prin libera lor voință, și în acea zi de primăvară din 1955 au adoptat declarația în care își afirmă hotărîrea energică de a lupta cu toată puterea unită a popoarelor împotriva colonialismului în toate „manifestările și formele sale”, pentru pace în lume și pentru colaborarea reciprocă în vederea prosperității și reclădirii vieții în țările Asiei și Africii.

Anticolonialismul, coexistența pașnică și colaborarea reciprocă — iată mesajul pe care declarația de la Bandung îl adresa popoarelor.

Adoptînd hotărîrile Conferinței studenților africano-asiatici din 1956 de la Bandung și răspunzînd dorințelor unui mare număr din organizațiile sale membre, F.M.T.D. a sprijinit pe deplin această declarație și, în spiritul ei, a chemat tineretul din lumea întreagă să sărbătorească data de 24 aprilie ca „Zi mondială a tineretului împotriva colonialismului și pentru coexistență pașnică”.

În numeroase țări ale lumii, tineretul se pregătește să sărbătorească 24 aprilie prin manifestații, întâlniri, discuții și alte manifestări.

Publicăm în numărul acesta scrisoarea unui prieten birman și un articol despre lupta tineretului indonezian pentru eliberarea Irianului de Vest, ca parte a contribuției pe care revista noastră vrea să o dea pregătirilor pentru sărbătorirea acestei zile.

PENTRU LIBERTATEA NAȚIONALĂ

Ca și celelalte țări africano-asiatice, Birmania a luptat mulți ani împotriva colonialismului.

Ne amintim cu mîndrie de Saxa San și de alți tineri conducători-țărani care, înarmați doar cu câteva puști, sulite și arcuri, au fost în fruntea răscoalei împotriva imperialiștilor britanici din districtul Harawaddy, în centrul Birmaniei.

În timpul celui de-al doilea război mondial, Birmania a fost victima militaristilor japonezi, care au ocupat toată țara.

Dar lupta eroică a poporului birman a învins, și Birmania s-a proclamat independentă la 4 ianuarie 1948. Din nefericire luptele civile ce au urmat au cufundat țara într-un război civil ce s-a prelungit timp de 9 ani, cu vărsare de sînge și pierderi imense.

Situația s-a agravat și mai mult cînd Birmania a fost atacată de forțele Gomindanului, sprijinite de americani. Acțiunea agresivă a acestor forțe a izbucnit în Birmania de nord în 1949, atunci cînd ele fuseseră izgonite de pe teritoriul Chinei.

Masele populare birmane au răspuns agresiunii cu strigătul energic de „Afară cu gomindaniștii!”, iar armata unită cu voința poporului a înfruntat agresorii echipați cu armele cele mai moderne procurate de americani. Dar

în ciuda acestor arme atît de moderne, dușmanii au avut de luptat împotriva mișcării noastre naționale, care a pus Gomindanul într-o situație critică din care nu a putut ieși pînă în ziua de azi.

Guvernul birman a dus tratative cu Gomindanul în orașul Bangkok, de față fiind Tailanda și Statele Unite. Gomindaniștii au acceptat să evacueze țara, iar majoritatea trupelor s-au retras, grupuri înarmate rămînd însă ascunse prin păduri. Autoritățile Gomindanului persistă în a nu-și recunoaște răspunderea în această privință. Se știe totuși prea bine că 3.000 de soldați gomindaniști sînt în contact cu Taiwanul și nu-și închează acțiunea de provocare a incidentelor dintre China și Birmania, deși aceasta din urmă a încheiat cu Republica Populară Chineză relații prietenești în spiritul principiilor de coexistență pașnică de la Bandung. Dar poporul birman a ales în mod conștient spiritul acesta, hotărît să-și urmeze mai departe calea, călăuzit de cele 5 principii ale coexistenței.

Actualmente tineretul birman cere cu insistență atît guvernului cît și forțelor de opoziție să oprească războiul civil și să ducă tratative pe cale pașnică.

În Birmania există un mare număr

de organizații de tineri, printre care sînt: Liga tineretului popular (P.Y.L.), Organizația tineretului birman, Frontul tineretului, Tineretul socialist, Uniunea tineretului și Federația uniunilor studențești birmane.

Toate aceste organizații s-au pronunțat pentru solidaritatea cu tineretul egiptean în lupta acestuia împotriva agresorilor anglo-francezi. Noi ne-am pronunțat, de asemenea, pentru solidaritatea cu tineretul algerian, cu cel din Cipru și din Cuba în lupta lor eroică împotriva imperialismului și a dictaturii.

În scopul de a asigura pacea în lume, tinerii noștri — muncitori, studenți, artiști — s-au adresat marilor puteri, cerîndu-le oprirea imediată a experiențelor cu arme termo-nucleare. Tinerii au manifestat în fața ambasadei britanice, cerînd încetarea experiențelor cu arme atomice din insulele Christmas.

Tineretul din țara noastră dorește din toată inima să lărgească relațiile sale cu tineretul din lumea întreagă și să se alătore acțiunilor pentru menținerea păcii în lume.

KO MYINT JHEIN

Liga tineretului popular din Mulmein — Birmania

Scrisoare din Birmania

COMOARA cea mai de pret, a POPOARELOR

Între 15 și 16 ianuarie 1958 s-a ținut la Budapesta, la sediul F.M.T.D., Conferința șefilor organizațiilor europene de copii membre ale F.M.T.D. Au fost reprezentate organizațiile de copii din următoarele țări: Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, Italia, Norvegia, Polonia, R.D.G., România, Ungaria și U.R.S.S.

Comoara cea mai de preț a popoarelor sînt copiii. Ei reprezintă viitorul, garanția continuității națiunilor. Este, așadar, de datoria tuturor celor ce au la inimă bunăstarea poporului lor să acorde cea mai mare atenție copiilor. Astăzi se ridică probleme mari ce îi privesc. Vom cita cîteva din cele discutate la conferință.

Copiii sînt expuși unor influențe mai numeroase și mai diferite ca în trecut. Într-adevăr, cu cîteva zeci de ani în urmă, gîndirea și simțămintele copiilor erau aproape exclusiv influențate de părinți și de școală. Astăzi au în fața lor tehnica modernă, radioul, cinematograful, televiziunea și literatura, tot altele instrumente pentru educarea copiilor. Să ne gîndim numai la noile posibilități oferite de mijloacele vizuale din școală sau la dezvoltarea cunoștințelor și specializarea tehnică datorată jucăriilor corespunzătoare etc.

Aceste instrumente, și în special cinematograful, literatura și radioul, pot însă reprezenta totodată și o sursă de primejdie. Uneori copiii aud, citesc și văd lucruri ce nu corespund maturității spiritului lor, fără să mai pomenesc de cazurile, prea frecvente din nefericire, cînd negustorii fără scrupule produc o marfă ce nu poate decît strica formării unui copil.

O altă problemă: o dată cu dezvoltarea tehnicii și cunoașterii omului în general, individul se găsește mereu în fața a noi cerințe. Se pune atunci întrebarea dacă

școala corespunde acestor cerințe. Pe de altă parte cunoștințele tot mai vaste pe care copiii trebuie să le dobîndească la școală cer un efort tot maimare al capacității lor intelectuale. În afară de aceasta, mai ales la orașe, răsună și noaptea zgomote diferite, strălucesc lumini și tot felul de firme luminate cu neon, iar densitatea populației sporește pe zi ce trece. Iată de ce este mai mult ca oricînd necesar să dăm copiilor posibilitatea să se odihnească, în adevăratul sens al cuvîntului, dacă ținem în mod serios să le apărăm sănătatea. Și aceasta mai ales pentru copiii ce trăiesc în cartierele muncitorești suprapopulate ale orașelor. Și tocmai acestor copii le este mai greu să se bucură de adevărate vacanțe. D-l Meillat, reprezentantul organizației franceze „Union des Vaillants et des Vaillantes”, a dat un exemplu spunînd: „Există în Franța cca. 12.000 colonii de vacanță patronate de organizații de diferite tendințe. 1.000.000 de copii își petrec în fiecare an vacanțele în aceste colonii. În primii ani de după război, cheltuielile de ședere într-o colonie erau de 45-70 de franci pe zi de copil. Astăzi aceste cheltuieli se ridică la 600 de franci pe zi de copil, iar statul contribuie cu o sumă de 40 de franci pe zi de copil, adică doar cu 7% din suma totală. Rezultatul este că în coloniile de vacanță pleacă tot mai puțini copii de muncitori.”

Am mai putea cita nenumărate probleme asemănătoare. Dar ce putem face pentru a putea veni în ajutor copiilor, și de aci înseși popoarelor, și cine trebuie să o facă? Participanții la conferință au fost unanim de acord că aceasta constituie una din sarcinile lor esențiale, fapt care nu înlocuiește cu nimic responsabilitatea guvernelor și a fiecăruia în parte, și au făcut în sensul acesta schimb de experiență în muncă.

Copiii nu trăiesc într-o lume aparte, ci cresc în condițiile unei lumi împărțite în blocuri militare opuse. Neîncrederea, neînțelegerea și chiar dușmănia dintre adulți influențează lumea copiilor. Cel mai important lucru — au subliniat participanții la conferință — este educarea copiilor în spiritul libertății, al omeniei, patriotismului și prieteniei între copiii din lumea întreagă. Putem afirma că organizațiile de copii membre ale F.M.T.D. fac mari eforturi în sensul acesta. De pildă, tema principală a activității prietenilor noștri italieni pe următorii trei ani este următoarea: „Educația unui cetățean

al Republicii Italiene”. În cadrul temei principale vor fi dezvoltate teme secundare, ca: „Mișcarea rezistenței” — căci din această mișcare a luat naștere Republica Italiană — și „Munca omului” — fiindcă Republica Italiană se bazează pe această muncă.

Copiii din Republica Democrată Germană au răspuns apelului lansat la Radioul Copiilor R.D.G. colectînd în cîteva zile 120.000 de creioane și 100.000 de pachete conținînd caiete, cutii de culori, penițe, jucării, lenjerie etc. pentru copiii vietnamezi.

Membrii organizației franceze „Vaillants” își manifestă solidaritatea cu copiii ai căror părinți refuză să plece să lupte împotriva poporului algerian.

Iată pe scurt rezumatul discuțiilor reprezentanților organizațiilor de copii ce au participat la conferință; ne lipsește spațiul pentru ca să redăm în amănunt părerile exprimate acolo.

Participanții la conferință vizitează o casă a pionierilor. Ninette de Becker, din Organizația Pionierilor Belgeni (membră în Consiliul Tineretului Belgian), stînd de vorbă cu prietenii unguri

Conferința a tratat mai ales despre problema relațiilor și colaborării internaționale dintre organizațiile de copii, rolul F.M.T.D. în acest domeniu, ajutorul în muncă dat de federație și coordonarea activităților organizațiilor de copii, precum și elaborarea programelor comune pe 1958-1959. Participanții au subliniat importanța ajutorului federației la promovarea condițiilor favorabile de educație și de învățatură ale copiilor. F.M.T.D. trebuie să contribuie la inițiativele organizațiilor naționale și internaționale de copii pentru apărarea drepturilor copilului, ea trebuie să lupte în mod energic împotriva a tot ce tinde să deformeze spiritul tineretului, în primul rând împotriva literaturii nesănătoase, filmelor imorale etc.

Conferința recomandă Secretariatului F.M.T.D. să supună Comitetului său Executiv la următoarea ședință următoarele propuneri:

1. Crearea unei comisii de copii pe lângă Comitetul Executiv accesibilă tuturor organizațiilor de copii membre ale F.M.T.D.

2. Organizarea unei întâlniri sau a unui festival internațional al copiilor și propuneri privitoare la participarea organizațiilor de copii la programul celui de-al VII-lea Festival.

3. Organizarea seminariilor pentru șefii organizațiilor de copii în mai 1958 în Belgia și în 1959 în Finlanda. Seminariile vor fi deschise pentru toți cei ce se interesează de educația copiilor. Temele propuse pentru primul seminar au fost: „Copiii în lumea de astăzi” și „Forme și metode ale educației moderne”. În afară de aceasta, conferința a propus să se discute probleme ca: „Colaborarea dintre părinți, școală și organizațiile de copii”, „Metode de educație în țările cu regimuri sociale diferite”, „Influența activităților sportive și a taberelor de vacanță asupra dezvoltării fizice și morale a copilului”, „Rolul și influența presei de copii” etc.

În plus, conferința a propus Secretariatului F.M.T.D. să publice în mod regulat un buletin de informații despre experiența

și activitatea organizațiilor de copii și să ajute la coordonarea schimbului de copii și de delegații de copii.

În cursul conferinței, organizațiile membre ale F.M.T.D. au căzut de acord să organizeze în 1958 schimbul a circa 150 șefi de organizații și de delegații de copii. Tot în 1958 se vor organiza circa 18 tabere internaționale de copii în aproape toate țările Europei, iar într-un mare număr de țări se vor organiza sute de tabere, de întâlniri și excursii de pionieri, favorizându-se astfel odihna, timpul liber și bucuria copiilor.

Pionierii unguri au manifestat mare interes față de copiii din alte țări. Jan Kinast (stînga), membru în conducerea Cercetașilor polonezi (Scouts), și Janusz Przedborski (dreapta), membru al Departamentului Relațiilor cu Străinătatea, împărțind numeroase autografe

Prin această conferință, ce răspunde hotărîrilor celui de-al IV-lea Congres al său, F.M.T.D. a scos în evidență amploarea activității sale duse în interesul tuturor categoriilor de tineri.

(Continuare
din pag. 15)

Cercul

Iluzioniștii moderni se produc cu mai multă plăcere pe scene mari, care oferă noi și noi posibilități.

Noile trucuri acceptate de public rămîn taina unor iluzioniști pînă în momentul cînd colegii lor le fură secretul și le reproduc, eventual, cu și mai mare măiestrie.

„Regele maștrilor iluzioniști”

Iluzionistul renumit Cagliostro, pînă și în zilele noastre, este considerat în cercurile breslei respective „regele maștrilor iluzioniști”. El, în urma unor studii profunde, și-a însușit tainele cele mai ascunse ale iluzionismului. Așa că a trecut prin întreaga Europă cu trupa sa minunată ca un adevărat prinț.

Atît de pompoase erau turneele lui artistice, încît chiar și numele lui era înconjurat de un mister deosebit. Publicul credul a acceptat pînă și povestea că a participat la nunta din Cana Galileii și a călătorit împreună cu Noe în corabia sa biblică. Renumiți artiști și oameni de știință se întreceau în a-i fi prieteni. Mai cu seamă femeile „înebuneau” după el. Numele lui a devenit la modă, pălăriile, evantaiile se purtau „a la Cagliostro”. Portretul său era purtat în medalion de nenumărate femei frumoase ale vremii. Sălile mai multor palate erau împodobite cu bustul lui, purtînd inscripția „Divinul Cagliostro”.

Eroul de la Niagara

Adevărații acrobați ai celor mai îndepărtate vremuri sînt dansatorii pe sîrmă. Dintre aceștia cel mai popular acrobat al tuturor vremurilor era marele Blondin (secolul al XIX-lea). Arta lui minunată era cunoscută în întreaga lume. Încă din copilărie a știut să execute o serie de acrobații deosebite pe sîrmă. La 30 iunie 1859, vestea și popularitatea lui au atins culmile cele mai înalte în urma trecerii pe o sîrmă întinsă deasupra cascadei Niagara. Acest act l-a repetat cel puțin de 12 ori, în ciuda tuturor greutăților și a pericolului. Tot pe sîrmă a executat și „saltul mortal — Blondin” și a trecut și cu bicicleta. În cadrul unui număr a transportat cu el o sobă și un scaun, a făcut foc în sobă și a prăjit niște plăcinte gustoase cu ouă, pe care le-a consumat cu o poftă admirabilă la înălțimea respectivă.

După Blondin au trecut și alții cascada Niagara, dar cea mai mare senzație a stîrnit-o trecerea realizată de către frumoasa Maria Spelterini. Cu această realizare minunată, ea și-a înscris numele în istoria artelor.

Cu puțin timp după bravura ei de la Niagara a uimit publicul cu o nouă acrobație deosebită. Cu mare talent, șic și precizie a lansat un dans pe o sîrmă întinsă deasupra Duerocii din Portugalia. A cutreierat întreaga Americă Latină și Indiile de Vest cu numerele sale vestite.

Cercul sovietic

Rădăcinile cercului național rus se extind în vremuri îndepărtate, în epoca glumeților și a scamatorilor.

Comicii ruși s-au prezentat nu numai pe pămînturi rusești, ci și în străinătate.

Arta cercului rusec îmbrăca forme satirice, se executau trucuri vesele, combinarea dibace a expresiilor glumețe, spirituale. A doua caracteristică era curajul și bărbăția personală a artiștilor. În această privință, artiștii ruși au întrecut cu mult pe cei din alte țări.

De toată lumea erau bine cunoscuți călăreții de înaltă clasă, gimnaștii, acrobații, imblinzitorii de animale și jonglerii ruși.

Cercul sovietic a moștenit aceste tradiții pozitive de la marile circuri ruse, dezvoltîndu-le mai departe, creîndu-le un renume mondial.

În zilele noastre, succesele cele mai remarcabile ale cercului sovietic sînt obținute tot pe tărîmul educației fizice și al sportului, în primul rînd pe tărîmul acrobației și al gimnasticii. Rezultate deosebite mai sînt obținute și în privința imblinzirii animalelor.

★

Am încercat să ridic cortina deasupra arenei strălucitoare a cercului și să arunc o privire asupra istoriei artei sale. Despre aceasta s-ar putea scrie volume întregi, dar chiar și din cele prezentate în rîndurile de mai sus se pot remarca două calități ale „oamenilor cercului” — îndrăzneala și sîrguința — cu ajutorul cărora întrec cîteodată chiar și imposibilul.

Să îndrăgim cuvintele simpaticului Tonio, din opera lui Leoncavallo „Paiate”: „Iubiți-i pe marii artiști ai cercului!”.

Un congres în Italia

Reprezentanții Tineretului Socialist Italian, veniți din diferite regiuni ale Italiei, s-au întâlnit în frumosul oraș Salerno, pentru a discuta problemele vitale ale mișcării lor, dezvoltarea și viitorul ei. Era o zi însorită, iar aerul era dulce, ca în toate orașele mediteraneene ale Italiei. Orașelul Salerno era în mare fierbere, pregătindu-se pentru primirea reprezentanților mișcării Tineretului Socialist. Dar nu erau singurii ce veniseră în acea zi la Salerno. Într-adevăr, Tineretul Socialist invitase nenumărați oaspeți străini să asiste la congresul său. Și oaspeții soseau, aducând Tineretului Socialist Italian saluturile mișcărilor lor și urările de succes în muncă, pentru pace, prietenie și o viață mai bună.

Congresul a avut loc în frumosul teatru Verdi. Mi-am amin-

tit de civilizația antică și de vechea cultură italiană și mă gândeam la sarcina tinerei generații de a le apăra și dezvolta. Entuziasmul și activitatea de care a dat dovadă Tineretul Socialist s-au manifestat în cursul congresului, după cum s-a manifestat și solidaritatea tinerilor lumii, ai căror purtători erau oaspeții din diferite țări. S-a văzut limpede că tînăra generație are toate posibilitățile și capacitățile de a apăra cultura și civilizația transmise de strămoșii săi în decursul secolelor, de a o dezvolta și apăra împotriva forțelor răului și împotriva dușmanilor progresului. În raportul principal și în intervenții s-a făcut un rezumat al situației internaționale.

Tineretul Socialist este pe deplin conștient de tensiunea ce există astăzi în lume și de primejdiile ce rezultă pentru întreaga omenire. Tineretul Socialist s-a pronunțat pentru pace și coexistență pașnică, împotriva cursei înarmărilor și experiențelor cu arme nucleare, ce nu pot constitui decât o amenințare gravă pentru omenire; el a cerut ca progresele științei să fie utilizate pentru ca oamenii să profite și mai bine de ele.

Tineretul Socialist a declarat că colonialismul constituie o amenințare și o cauză de război și că frînează în mod serios dezvoltarea națiunilor. El și-a afirmat apoi solidaritatea cu tineretul din țările coloniale ce luptă pentru independența națională.

Ca membru al F.M.T.D., Tineretul Socialist a discutat despre rolul său în sînul organizației noastre internaționale și despre formele cele mai potrivite de promovare a activităților ce favorizează pacea și prietenia. S-a făcut o apreciere pozitivă a celui de-al IV-lea Congres al F.M.T.D., la care s-au luat hotărîri importante. S-a discutat și contribuția adusă la scopurile federației: s-a subliniat că mișcarea Tineretului Socialist Italian, ca și celelalte organizații de tineret ce au sprijinit cel de-al IV-lea Congres, trebuie să lupte pentru aplicarea acestor hotărîri, în vederea unei mai largi colaborări cu tineretul din lumea întreagă pentru pace și prietenie.

În afara problemelor internaționale, congresul a mai discutat și despre problemele tineretului italian. Intervențiile delegaților au oglindit viața și problemele tinerilor din fiecare regiune și au reafirmat voința lor fermă de a apăra drepturile tineretului la muncă, la învățătură și la condiții de viață mai bune. Din discuții a reieșit că tinerii trebuie să lupte în mod energic pentru a-și obține îmbunătățirea vieții și pentru progresul țării lor. S-a acordat o atenție specială problemelor Italiei de sud, care mai prezintă încă condiții de înapoiere. Colaborarea a fost din totdeauna mijlocul cel mai bun de soluționare a oricărei probleme; de aceea congresul s-a pronunțat pentru colaborarea cu toate celelalte forțe ale tineretului, în interesul întregului tineret.

A apărut limpede că tineretul este pe deplin conștient de problemele pe care le are în față și că este ferm hotărît să găsească o soluție justă prin mijloacele pe care le consideră cele mai eficiente, și anume: lupta neîncetată și colaborarea cea mai strînsă dintre toate forțele. Aceasta înseamnă că pentru rezolvarea problemelor de tineret pe plan internațional, mijloacele cele mai sigure sînt, de asemenea, lupta neîncetată și colaborarea cea mai strînsă pe o scară cît mai vastă. Astfel vom reuși să apărăm pacea și să făurim o viață mai bună pentru toți.

După trei zile de discuții rodnice, congresul a adoptat rezoluții importante.

În concluzie aș vrea să spun cîteva cuvinte despre primirea cordială ce ne-a fost făcută și despre dragostea frățească cu care am fost întâmpinați peste tot, în diferitele cluburi de tineret, pe străzile din Salerno... Pretutindeni nu am întîlnit decât prietenie și solidaritate. Ne-am putut da seama de marea dorință de pace și de prietenie ce însuflețește poporul, și că pe această cale tineretul va reuși să-și făurească o viață fericită, împiedicînd tentativele forțelor răului, prin colaborarea și solidaritatea sa.

Mahmud B. Jaafar

vicepreședinte al F.M.T.D. (Sudan)

În fotografia noastră: Reprezentantul F.M.T.D. B. JAAFAR (stînga) între participanții la congres

Presa ne dezvăluie:

Probleme și inițiative ale tineretului

În nr. 5/1957, revista „Tineretul lumii” a deschis o nouă rubrică intitulată: „Presă ne dezvăluie: probleme și inițiative ale tineretului”.

În rubrica aceasta, corespondenta noastră Aurelia Păun dorește să facă cunoscute cititorilor „Tineretului lumii” câteva aspecte ale unei discuții interesante ce se desfășoară în coloanele ziarului „Scînteia tineretului”, unul din cotidienele de mare tiraj din România.

**Scînteia
tineretului**
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Să discutăm despre:

„EDUCAȚIE, TINEREȚE, RĂSPUNDERI”

Discuția a început prin povestirea unui caz extrem de trist și ieșit din comun. Sub titlul: „Cine este vinovat”, Petre Ispas, unul din tinerii reporteri ai ziarului, arăta cum din lipsa de atenție a părinților și din cauza alegerii unui mediu corupt, o fată ce abia împlinise 14 ani a alunecat vertiginos pe panta mizeriei morale, distrugându-și astfel cei mai frumoși ani ai adolescenței. Această tinăra era o elevă silitoare pînă în clipa cînd a fost sedusă de un tînăr „dandy”, dansator la opera din București. Părăsită de cel căruia îi incredințase cele mai frumoase gânduri ale tinereții, deznădăjduită, ea lasă școala, fuge de acasă și se afundă tot mai adînc în viciu și prostituție... Pînă la sfîrșit este prinsă și condamnată pentru furt. Articolul exprima revolta față de indiferența părinților care „nu intervin în viața copiilor lor”, lăsîndu-i să cadă pradă unor elemente corupte. Autorul articolului mai sublinia în afara responsabilității părinților și pe cea a școlii, care nu se interesase de motivele absențelor fetei și nu-i anunțase pe părinți.

Cauzul semnalat de „Scînteia tineretului” reprezenta un avertisment și un apel adresat către toți cetățenii, părinți, educatori, prieteni, de a nu trece nepăsători față de moravurile urite: „Nu uitați că societatea ne face responsabili pe toți de educația tineretului.”

Răspunsul la acest apel nu s-a lăsat mult așteptat. Tineri și vîrstnici au început să scrie ziarului. Iată un exemplu: tînărul C. Voinea, muncitor într-o uzină metalur-

gică, începuse să alunece pe panta beției, a incorectitudinii și a viciilor. „Începusem rău...” — scrie însuși C. Voinea. „Beam, lipseam de la muncă cînd mi se năzărea. Mă comportam nedemn cu toți cei din jurul meu, care îmi arătau că o pornisem pe o cale greșită”. Ce a făcut organizația din care făcea parte? L-a interesat în diferite activități culturale la care a început să ia parte, a discutat serios cu el și cu „prieteni” săi, oferindu-i posibilități de a-și considera singur aptitudinile și capacitățile și de a înțelege care este calea spre adevărata satisfacție. „Nu vreau să credeți — scrie în concluzie C. Voinea — că îmi închipui că sînt acum atotștiutor și că pot să înving toate greutățile adolescenței, toate greșelile ei. Nu am decît 19 ani și nu am ieșit singur din impasul în care mă găseam. Am motive de a fi recunoscător organizației U.T.M. a uzinei noastre, care — deși nu eram un element de valoare — nu m-a exclus, ci m-a ajutat să urc treaptă cu treaptă, pînă la un nivel la care să pot merita calitatea de membru al organizației”.

O altă problemă căreia discuția aceasta publică îi acordă o mare importanță este alegerea profesiei în viață. George Andrei, din Ploești, este unul din tinerii ce nu s-au hotărît la timp ce specialitate să îmbrățișeze, mergînd — cum s-ar spune — din floare în floare, în căutarea unui nectar mai dulce: „Mi-am irosit patru ani din viață... cu toate că la școală mă pregătisem pentru o meserie. Am trecut de la una la alta fără să știu ce căutam. Acum mă întreb: fiecare meserie nu-și are frumusețea,

farmecul ei și nu te poate oare specializa, înălța sau face la fel de fericit? Concluzia la care am ajuns m-a costat patru ani din viață, patru ani mai puțin din ceea ce aș fi putut da dacă m-aș fi hotărît în mod sigur și de la început pentru calea ce voiam să o aleg în viață. Și am mai învățat ceva: cea mai bună meserie este aceea pentru care ne pregătim și care ne atrage de la început”.

Problema căsătoriei, a solidității legăturilor de familie este de asemenea foarte mult discutată de tineri. Mai sînt părinți care nu numai că nu caută să-și înțeleagă copiii, dar îi și împing la căsătorii bazate pe criterii retrograde, egoiste. Aceste căsnicii durează de obicei foarte puțin. Mai ales la sate, fetele care divorțează după ce au fost obligate de părinți să facă asemenea căsătorii nedorite suferă întregul oprobriu al opiniei publice sătenești ce se revarsă asupra lor. De aceea după ce a făcut cunoscută ziarului drama unei tinere sătence, tînărul V. Pojocanu făcea următoarea propunere: „Cred că în cazuri ca acestea e nevoie de ajutorul organizațiilor de tineret. Acestea trebuie să cunoască bine tineretul sătenc și să împiedice astfel de căsătorii. Ele trebuie să facă totul pentru ca asemenea părinți să înțeleagă greșala imensă pe care o fac obligîndu-și copiii la căsătorii atît de meschine, ce le întunecă cei mai frumoși ani ai tinereții, mutilîndu-le și otrăvindu-le viața”.

În coloanele ziarului se discută pe larg răspunderea personală a tinerilor în ce privește purtarea lor în viață, în societate, modul în care școala, familia, organizația de tineret pot trezi la tineri setea de cultură, dorința arzătoare de a ști cît mai mult, de a avea cunoștințe multilaterale despre viață. Părerile sînt adesea împărțite, dar domină aceeași idee: încurajarea sentimentelor frumoase și adevărate ale tineretului, afirmarea setei de fericire. Discuția continuă. Numărul de scrisori ce sosesc zilnic la redacție este tot mai mare.

AURELIA PĂUN

Cititorii

noștri ne

Festivalul prieteniei

În zilele de 21—22 decembrie 1957 a avut loc la Monterrey Festivalul prieteniei, din inițiativa cluburilor sportive „Riva Palacio” și „Colonia Obrerista”.

În cadrul festivalului, s-a desfășurat în chip strălucitor ultima cursă ciclistă a anului, din categoria turism, a localității. Parcursul era: Monterrey — Reynosa — Monterrey; organizator era „Clubul Palacio” în colaborare cu Liga locală a turiștilor. Participanții au fost în număr de 33 și făceau parte din cluburile „Genio”, „Talleres Martinez”, „Garza Rios”, „Zas” și „Saeta”. Învingătorul a fost Tiburcio Gonzales.

Competițiile s-au desfășurat într-o atmosferă animată, dat fiind bunele calități ale participanților. În ciuda rezultatelor care cu acest prilej nu au fost favorabile echipelor din celelalte localități, tinerii din Monterrey și cei din Saguna s-au împrietenit mai bine ca oricând după probe. S-a și început elaborarea altor proiecte la care vor participa tinerii din două regiuni „fiindcă — după cum s-a exprimat dl Francisco Onofre în clipa deschiderii competițiilor — acest gen de festivaluri favorizează prietenia și cunoașterea dintre tineri, permițând schimbul de experiență și întărirea solidarității dintre tineri”.

Mo. SALAZAR
Mexic

PENTRU AMATORII DE MUZICĂ

Unul din cititorii noștri, Leonid Șor, tînăr muzician din Moscova, ne-a trimis următoarele 10 întrebări:

- 1) Cine a dat sonatei-fantezie nr. 14 de Beethoven numele de sonata „Clarde lună”?
- 2) Despre ce operă a spus Franz Liszt: „În marșul acesta se plîng pierderi mari”?
- 3) Cine este autorul rapsodiei „Vardar”?
- 4) Din ce dans provine valsul?
- 5) Unde este înmormîntat Chopin? Unde se află inima lui?
- 6) Care este titlul primei opere a lui W.A. Mozart?
- 7) Care este titlul Simfoniei a IV-a a lui Schubert?
- 8) Sub influența căror evenimente a compus Chopin celebrul său studiu revoluționar în do minor?
- 9) Cine este autorul oratorului „Crearea lumii” și „Anotimpurile”?
- 10) Cine este autorul Imnului tineretului democrat?

Ați putea să răspundeți la întrebările acestea fără să vă uitați la ultima pagină?

SĂ LUPTĂM ÎMPOTRIVA PRIMEJDIEI ATOMICEI

„Dacă toți oamenii de bună-credință ar putea să se întîlnească, nu ar exista primejdia războiului, lată de ce sînt convins că F.M.T.D. are multe posibilități să acționeze în sensul acesta alături de celelalte organizații de tineret. Prima noastră sarcină este să luptăm împotriva primejdiei războiului atomic.

EDMUND LUZDROWSKI
Kartusy — Polonia”

Aș vrea

să trimit articole

„... Fiind foarte interesat să scriu și să citec despre activitatea tinerilor și studenților din alte țări, am întocmit o culegere de fotografii din diferite regiuni ale țării, unele foarte caracteristice din punct de vedere al naturii. Aș dori foarte mult să public câteva în revista «Tineretul lumii». Totodată aș mai vrea să vă trimit și câteva articole pentru revista voastră pe baza experiențelor interesante pe care am avut prilejul să le dobîndesc în cursul ultimului meu turneu în diferite regiuni ale țării mele.

SHYAM KUMAR SHRESTHA
Nepal”

Nota redacției: Credem că cititorii noștri vor fi mulțumiți să-ți citească articolele și să vadă fotografiile. Dragă prietene, trimite-ne materialele! Le așteptăm.

Fără comentarii

C

el de-al III-lea Congres al Uniunii generale a studenților musulmani din Algeria (U.G.E.M.A.) s-a ținut la Paris între 23 și 26 decembrie anul trecut. Moțiunile adoptate la acest congres, care s-a desfășurat conspirativ, au fost citite în cursul unei ședințe publice la care au participat delegații asociațiilor studențești internaționale.

„Considerînd faptul — declară una din moțiuni — că studenții algerieni participă în mod activ la luptă prin prezența lor în «maquis», prin tributul ce-l plătesc represiunilor feroce, prin sacrificiile lor, cel de-al III-lea Congres al U.G.E.M.A. atrage atenția opiniei publice franceze și internaționale asupra necesității unui regulament politic conform principiilor dreptului firesc al popoarelor la independență și reafirmă poziția luată de cel de-al II-lea Congres: proclamarea independenței Algeriei, tratative cu Frontul Eliberării Naționale.”

Într-o altă moțiune, congresul protestează energic împotriva arestării secretarului general al U.G.E.M.A., fratele Mohamed Khemisti.

Președintele congresului, M. Allaua, a declarat că sfișitul grevei ce s-a desfășurat la deschiderea cursurilor universităților a corespuns „celei de-a doua faze a revoluției algeriene, faza consolidării. Existența structurii unui stat pur algerian este pe cale de a fi realizată”.

Reprezentanții Uniunii Internaționale a Studenților și ai Uniunii studenților tunisieni au venit să aducă U.G.E.M.A. sprijinul organizației lor.

(„LE MONDE”)

scriu...

Cîteva observații

„În calitatea noastră de cititori permanenți ai «Tineretului lumii», am vrea să facem cîteva observații despre această revistă.

1. Sugerăm ca revista să cuprindă:

a) o rubrică regulată pentru difuzarea limbii esperanto; de pildă, cuvinte și fraze sau un pasaj scurt în esperanto cu traducerea alături;

b) un număr mai mare de știri și păreri despre Statele Unite, Australia și țările scandinave;

c) un reportaj periodic despre progresele țărilor coloniale și excoloniale, ilustrînd prin fapte și date progresele, începînd de la o dată anumită, de pildă începînd din 1940 și pînă azi, din evoluția acestor țări.

2. Sugerăm să se renunțe la:

a) povestirea ilustrată de pe coperta a II-a;

b) nuvela publicată în fiecare număr. Credem că aceste două teme nu sînt necesare în fiecare lună; din cînd în cînd s-ar putea publica ceva în genul acesta, însă cu un conținut foarte progresist.

În ansamblul ei credem că «Tineretul lumii» și-a atins scopul și sperăm că sugestiile noastre vor fi de folos pentru îmbunătățirea conținutului ei.

Cu salutări frățești

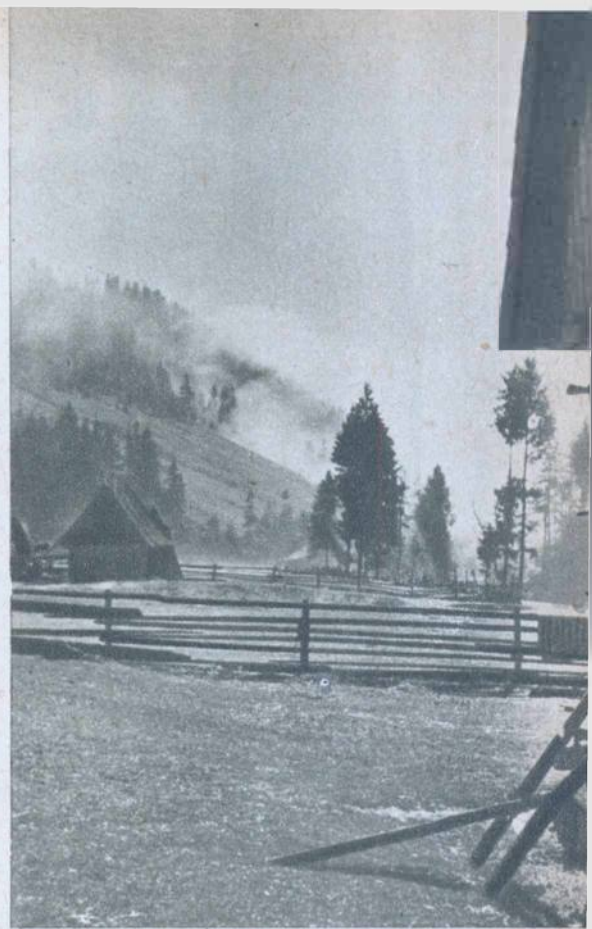
DEREK WALTON

ALAN FIRTH

Darton — Marea Britanie

FOTOGRAFIA LUNII

Cititorul nostru **IOSIF VIEHMANN** din România, care a cîștigat un premiu la concursul nostru de fotografii, scrie redacției: „Sînt foarte fericit și încîntat de succesul meu. Aș vrea să colaborez și în alte ocazii cu «Tineretul lumii». Împreună cu mulțumirile mele vă mai trimis încă o fotografie din țara mea”.

O întîlnire

importantă

la Budapesta

Între 12 și 15 februarie a avut loc la Budapesta întîlnirea Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Ordinea de zi a întîlnirii a fost următoarea:

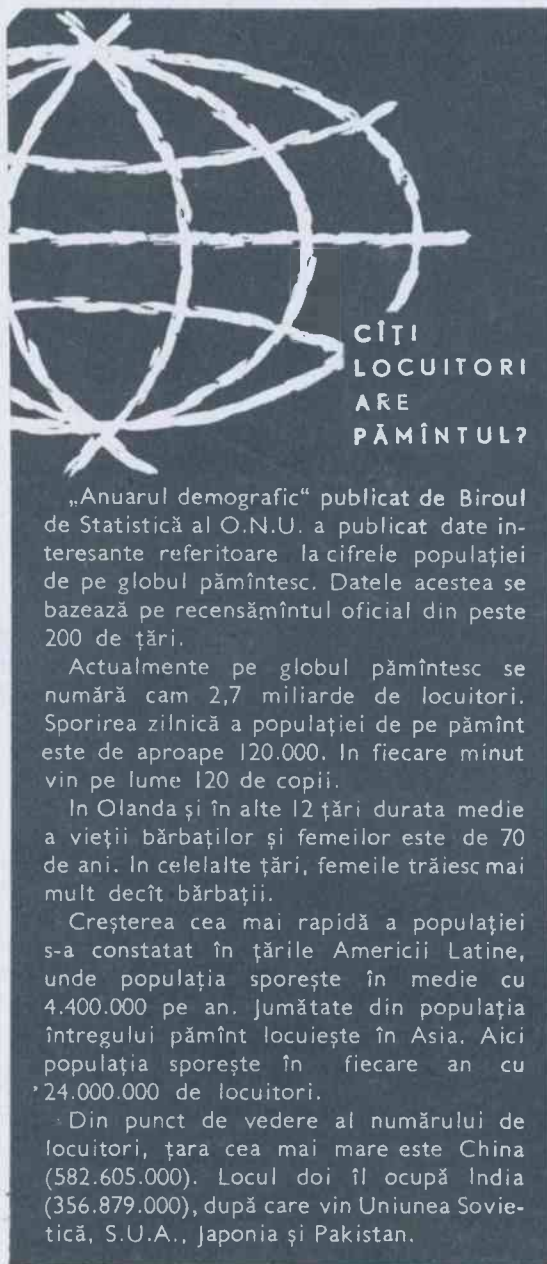
1) Aplicarea hotărîrilor celui de-al IV-lea Congres și munca F.M.T.D. în 1958.

2) Contribuția F.M.T.D. la pregătirile celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

3) Dezvoltarea legăturilor prietenești dintre F.M.T.D. și organizațiile de tineret din Asia și Africa în spiritul principiilor de la Bandung.

Comitetul Executiv a mai discutat și cererile adresate de anumite organizații de tineret din diferite țări, după cel de-al IV-lea Congres, de a se afilia F.M.T.D.

Veți putea citi reportajul amănunțit al acestei întîlniri în numărul nostru viitor.

CÎȚI
LOCUITORI
ARE
PĂMÎNTUL?

„Anuarul demografic” publicat de Biroul de Statistică al O.N.U. a publicat date interesante referitoare la cifrele populației de pe globul pămîntesc. Datele acestea se bazează pe recensămîntul oficial din peste 200 de țări.

Actualmente pe globul pămîntesc se numără cam 2,7 miliarde de locuitori. Sporirea zilnică a populației de pe pămînt este de aproape 120.000. În fiecare minut vin pe lume 120 de copii.

În Olanda și în alte 12 țări durata medie a vieții bărbaților și femeilor este de 70 de ani. În celelalte țări, femeile trăiesc mai mult decît bărbații.

Creșterea cea mai rapidă a populației s-a constatat în țările Americii Latine, unde populația sporește în medie cu 4.400.000 pe an. Jumătate din populația întregului pămînt locuiește în Asia. Aici populația sporește în fiecare an cu 24.000.000 de locuitori.

Din punct de vedere al numărului de locuitori, țara cea mai mare este China (582.605.000). Locul doi îl ocupă India (356.879.000), după care vin Uniunea Sovietică, S.U.A., Japonia și Pakistan.

Bună dimineața tinerete!

Cu privire la un deces

Aseară, pe la orele 21, am aflat o știre senzațională: Bucureștiul de altădată mai trăiește încă. Sus-numitul, așa cum mi-l aminteam foarte bine din stampele lui Raffet, Doussault și Preziosi, este încă aproximativ viu. Faptele s-au petrecut în felul următor: căutam o adresă și m-am pomenit rătăcind pe străduțele înguste și strimbe care străbat din ulița, Lipsanilor spre Dîmbovița. M-am scufundat în multimea agitată, am ascultat strigătele negurilor care, și lăudau marfa scoasă în stradă, am trecut pe sub diverse bolți de bazar orientat și, cînd în fața mea s-a ivit horbota de piatră a pridvorului de la Stavropoleos — am fost, printr-o revelație, posesorul știrii senzaționale de mai sus. M-am înclinat respectuos în fața venerabilului bătrîn încă viu, am închis ochii și grație acestui procedeu l-am văzut pe Rică Venturiano zorind spre noaptea pătimirilor sale, am auzit scriștiiul carelor uriașe, grăbite să prindă loc la Hanul lui Manuc.

Căutam printre ulițele amintite Studioul experimental al institutului „I.L. Caragiale”. Cotropit de atmosferă și de amintirile pe care le reînviaseam, îl numeam „trupa școlii de comediați” (sau cam așa ceva!) și mă așteptam să găsesc la adresa indicată o pivniță sau un pod adăpostind peste iarnă o mînă de tineri alcoolici și tuberculoși.

În locul „cărutei cu paiate”, la parterul unei clădiri — ce e drept, vechi — am găsit însă o sală modernă, amenajată în conformitate cu cele mai noi date ale tehnicii. Într-o magazie decorurile de la Per Gynt erau stolizate după ultimele cerințe ale criticii dramatice; într-o cabină decentă un tînăr actor se verifica pe bandă de magnetofon, iar pe cu oar un bărbos tînăr (regizor, desigur) discuta teribil cu o fată tînără și frumoasă despre teatrul brechtian. Toată lumea arăta înfloritor și nespuse de bine.

Ura! Bucureștiul de altădată a decedat. Ca orice om, prin definiție ingrat, m-am bucurat sincer.

Cel mai tînăr teatru

În ceea ce privește rosturile studioului, prefer, din comoditate, să transcriu textual dintr-un prospect: „Studioul experimental a fost creat cu scopul ca tinerii studenți, viitori actori, să verifice în practica scenei cele învățate la curs și să se familiarizeze cu viitoarea lor muncă”.

Studioul împlinește un an și nici un actor n-are peste 24. Pictorii, scenograful și regizorii nu depășesc nici ei această vîrstă limită. Directorul are ceva mai mult.

Dar e contaminat de tinerete și refuză să arate buletinul de identitate sub diverse pretexte, mai mult sau mai puțin plauzibile.

— Bună seara. Pofțiți în culise: se joacă!

Și încă Molière: „Vicleniile lui Scapin”. Privesc lateral scena Scapin-Geronte. Constat că Scapin e un virtuos, iar Geronte un bătrîn rău și stupid.

Mă primesc cîtva timp și mă plictisesc. Plicticos să privești scena lateral, afară de faptul că în această poziție nu înțeleg nimic din ceea ce fac eroii. Întru în sală și am bucuria întîlnirii cu studioul în calitate de spectator. E un spectacol admirabil și nu văd ce-aș putea face cu indulgența pe care o adusesem cu mine. Pe scenă joacă actori formați.

„Asta e Molière!” — mă bucur eu. Pie-sa a fost pusă în scenă de către un tînăr cuceritor, regizorul Esrig. Astă-vară și el purta o barbă fioroasă. Acum a renunțat, fiindcă, după criteriile studioului, e bătrîn într-adevăr: a absolvit institutul și lucrează la televiziune (unde e socotit o tînără nădejde).

De vorbă cu Scapin, cu Silvestre și cu alții.

După spectacol stau de vorbă cu Scapin. În realitate nu e Scapin, ci Radu Voicesti. Lîngă el — mereu — o fată frumoasă: Terbinette sau Adela Mărculescu, Geronte, țără pernică care-l fac voluminos și-i ajută să suporte loviturile de baston ale lui Radu Voicesti (îl bate crunt), este Cozma Brașoveanu. Silvestre este în fond un băiat frumos, înalt și chiar talentat, care se cheamă Florin Piersic. Octave e un tînăr serios, gînditor, cu înclinații premature spre filozofie și se numește Gheorghe Popovici-Poșnaru.

Am aflat că asta nu le epuizează fișa personală: în alte seri sînt altcineva, Rică Venturiano, Jupin Dumitrache, Chiriac, Ipingscu, Scamatorul, Directorul, Vîntătorul, Bunicul... În sfîrșit o întregă încercătură. Alături de Leopoldina Bălănuță și Anastasia Matache, aceștia sînt „veteranii”: au terminat institutul și au mai rămas un an la studio.

Ceilalți sînt actori-studenți sau studenți-actori (cum vreți). Ziua învață, iar seara arată ce au învățat ziua. Fiecare visează, bineînțeles, un rol anumit. Te mai gîndești, Buflică, la O'Neil? Dar tu, Athena, ce mai visezi după „Pygmalion”?

O să joace, cu toții, curînd exact rolul dorit și o să fie fericiți. Studioul este, pentru ei, califul din basme, care dă viață tuturor viselor.

Staruri, vise și sfîrșit

Am văzut mai de mult uluitoarea seriozitate a unor copii care, la „Trenul pionierilor”, îndeplineau sarcinile ceferiștilor. Mi s-a părut deodată că toți acești studenți-actori, studenți-regizori, studenți-scenografi au ceva din copiii care se jucău de-a oamenii mari. Mi s-a părut...

În studioul experimental există o asemenea, de necrezut, împletire de „joc” și viață.

Florin Piersic, actor al studioului, joacă un rol important în „Ciulinii Bărăganului”; Margareta Pogonat, actriță a studioului, a jucat rolul feminin principal din „Pasărea furtunii”, mii de oameni au văzut spectacole date de studio în sala din București și într-un turneu lung prin toată țara.

Acestea toate nu sînt joc. Sînt altceva. Sînt un sector de revoluție culturală: sute și mii de oameni s-au întîlnit prima oară cu lumina culturii la spectacolele sau prin filmele acestor foarte tineri ucenici.

Sînt o sentință de condamnare a tradiției: pe cînd în teatrul românesc de altădată „rolul preferat” se juca în spectacolul de retragere, după o istovire de mizerie, acești adolescenți încep cu... sfîrșitul.

Sînt fragmente de poveste: la vîrsta visurilor irealizabile, visurile acestor tineri se împlinesc nimitor.

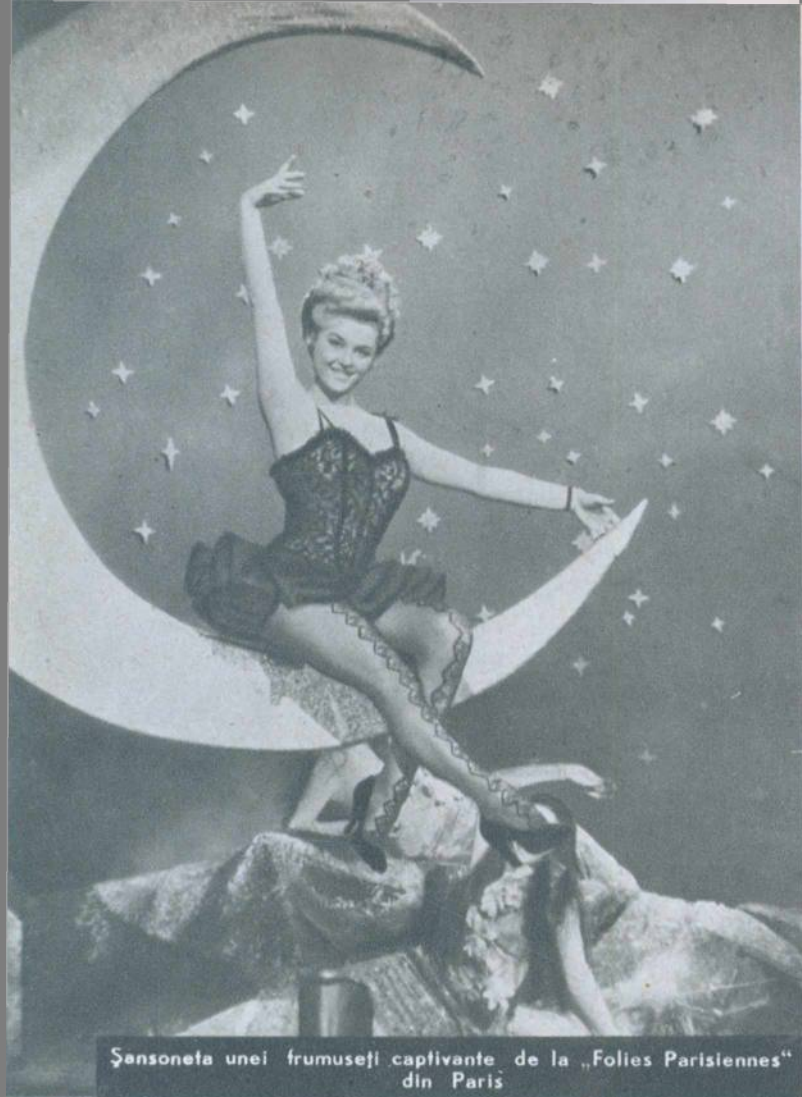
Sînt un fel de poem, cu accentuat caracter liric: într-o dimineață însorită, tineretea viguroasă întinde aripi largi și pornește spre înălțimi...

Bună dimineața, tinerete! Drum bun!

DAN BIHOREANU

Adela Mărculescu (stînga sus), Cosma Brașoveanu și Radu Voicesti (dreapta jos)

Şansoneta unei frumuseţi captivante de la „Folies Parisiennes” din Paris

Unul din cele mai mari scandaluri din societate şi afacerea cea mai senzaţională din ultima decadă a secolului trecut a fost dragostea şi căsătoria prinţesei Chimay, femeie frumoasă şi sărbătorită la curţile de la Bruxelles şi Paris, cu Jancsi Rigo, Țigan cu dinţi scilipitori şi părul negru ca abanosul ce cînta în cabaretele marilor capitale mondiale.

Coloanele de cancanuri ale ziarelor de atunci serveau în fiecare zi noi amănunte intime din aventurile tinerei milionare, devenită aristocrată belgiană, cu regele muzicii, cu pielea smeadă, provenit dintr-o familie de țigani; despre divorţul prinţesei, despre dragostea lor romantică, despre întoarcerea prinţesei Chimay la Budapesta, despre că-

lătoria de nuntă a îndrăgostiţilor, semnăindu-se chiar unde fuseseră văzuşi la braş, îmbrăţişaşi pe stradă sau în fundul unei trăsurii.

Cînd a luat naştere proiectul unei producţii cinematografice franco-maghiare, cea mai bună temă ce putea fi aleasă era desigur povestea romantică a dragostei prinţesei Chimay pentru Jancsi Rigo. Peter Szasz, autorul scenariului, a triat adevărul, legendele şi cancanurile din documentele originale, iar cei doi regizori Marton Keleti şi Jean Dreville au readus în atelierele studioului cinematografic „Hunnia” Parisul şi Budapesta din secolul trecut.

Rolul prinţesei Chimay este interpretat de celebra actrişă franceză Nicole Courcel, sora

F RUMOASA

ŞI ȚIGANUL

ei în film este Colette Déréal, prinţul, soţul prinţesei Chimay, este Jacques Dacqmine, iar unul din rolurile foarte importante, acela al unui bătrîn actor beţiv, este interpretat de Julien Carette. unul din cei mai cunoscuţi actori de cinema din Franţa.

făcute parte la Budapesta şi parte la Paris. Se proiectează ca prezentarea să aibă loc la sfîrşitul lunii martie simultan în capitalele Ungariei şi Franţei.

„Frumoasa şi Țiganul” este una dintre cele mai mari producţii pe care arta cinemato-

Prima dimineaţă în Ungaria, la hotelul „Magyar Kiraly” (Regele maghiar)

Rolul lui Jancsi Rigo este interpretat de un tînăr de la Teatrul Naţional din Budapesta: Gyula Buss.

Filmul a fost turnat timp de peste trei luni pe bandă normală şi pentru cinema-

grafică maghiară le-a realizat pînă în prezent. Sperăm ca această primă producţie a artei cinematografice franco-maghiare să aibă un adevărat succes internaţional cinematic.

G. I.

La cafeneaua „Baillard” La dreapta Jancsi Rigo (Gyula Buss), în spatele lui fercheşul ziarist Bertin (László Markus) şi anarhistul Angelo (Ferenc Kallai)

Înainte intrării în scenă în loja de la „Folies Parisiennes”

cîteva

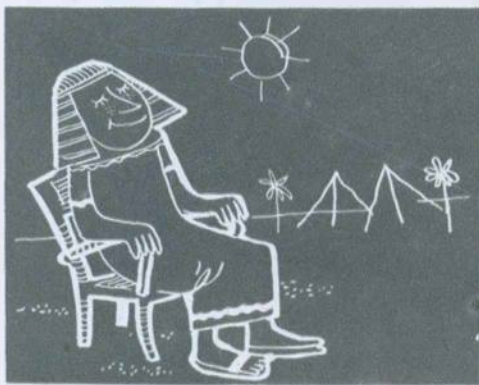
cuvinte

despre...

Primele mobile

Primul popor care a dezvoltat uneltele timplicești au fost egiptenii.

Cu ocazia săpăturilor făcute în timpurile noastre, s-au găsit în mormintele antice paturi pliante originale și practice. Tipurile de mobilă din trestie împletită se folosesc aproape neschimbate și azi.

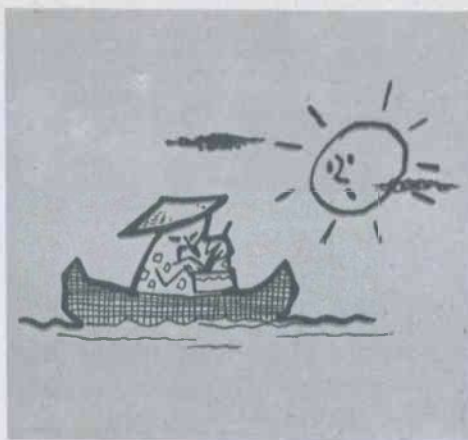
Creatorii unui stil armonios al mobilelor sînt grecii. Între altele ei au creat scaunul cu spătarul înclinat, care să ofere maximum de comoditate.

Utilizarea energiei geotermice

Deși puțin cunoscută, centrala geotermică din Larderello (Italia) posedă o serie de instalații unice în lume. Plasată într-o veche regiune vulcanică, ea are turbine ce funcționează cu aburi emanați în mod natural din cratere. În afara energiei de cîteva sute de mii de kilowați ce se obține, din apa condensată printr-o instalație specială se extrage acidul boric.

Un vechi meșteșug chinezesc

Unul dintre meșteșugurile care au adus o adevărată faimă Chinei este tehnica lăcuitului obiectelor de lemn.

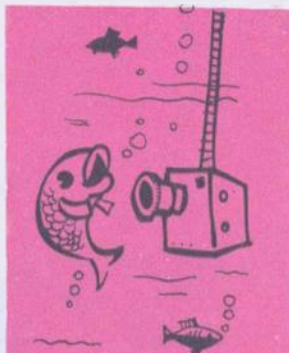

Materia primă se fabrică din seva lemnului de lac ce crește în regiunile din sudul țării. Secretul soluției a fost stăpînit de meșteri vestiți încă de acum 2.500 de ani. Aceștia suprapuneau pînă la 20 de straturi de diferite culori și nuanțe pe obiectul respectiv, desenau ornamentația și, cu unelte speciale, săpau cu răbdare pînă la stratul dorit, obținînd un deosebit efect de culori.

Sînt de asemenea vestite suprafețele lăcuite ce imitau luciul și netezimea cristalului. Pentru a avea un mediu absolut curat și umiditatea necesară lucrului, renumiții meșteri chinezi plecau cu barca în largul mării și acolo își desăvîrșeau opera.

Fotografiile submarine

Nava sovietică „Viteză” este înzestrată cu aparate speciale din cele mai moderne pentru efectuarea de fotografii submarine.

Oamenii de știință sovietici au efectuat de pe această navă fotografii la adîncimea de 5.780 m, realizînd totodată un record mondial în acest domeniu.

Cercetările de la Polul Sud

O recentă experiență făcută în cadrul lucrărilor Anului geofizic internațional a stabilit că la Polul Sud pămîntul se află

la 271 m sub nivelul mării, iar grosimea stratului de gheață și zăpadă de deasupra este de cca. 2.250 m înălțime.

Conductori din bandă de metal

În locul firelor electrice obișnuite montate în tuburi îngropate în pereți, în R.D.G. se folosesc în multe cazuri foițe de metal care înlătură neajunsurile provocate prin spargerea pereților. Două sau trei asemenea foițe izolate cu bandă de material plastic formează o conductă de numai 1 mm grosime, care se lipește pe peretele tencuit și apoi e acoperită cu zugrăveală sau cu tapetul camerei.

„Nisipul roz”

Multe vieți omenești au fost salvate datorită transfuziilor de sînge. Crearea unei rezerve necesare în spitale și clinici este însă o problemă destul de grea, deoarece sîngele nu se poate conserva mai mult de 3 săptămîni.

De curînd, doctorul Merryman (S.U.A.) a elaborat un procedeu nou de conservare: sîngele proaspăt al donatorului este răcit brusc fiind lăsat să cadă sub formă de ploaie pe azot lichid (la -195°C), solidificîndu-se instantaneu în mici particule roz asemănătoare cu nisipul.

Prin readucerea la temperatura normală, sîngele își recapătă toate proprietățile inițiale; în speță globulele roșii trăiesc chiar după cîteva ani de conservare.

Ultimii ani au dat mult de furcă filateliștilor. Au fost închise mai multe capitole din colecțiile de mărci și s-au deschis altele. Este vorba de cele ale fostelor colonii devenite țări independente. Din imperiul colonial englez, de pildă, s-au desprins într-o perioadă scurtă de timp mai multe teritorii, dintre care recent de tot s-a constituit și Federația Indiilor de Vest.

CITEVA DATE GEOGRAFICE

Știți care este teritoriul Federației Indiilor de Vest? El reunește mai multe insule din Marea Caraibilor sau Marea Antilelor, cum i se mai spune. Dintre acestea cele mai importante sînt Jamaica din grupul Antilelor Mari, iar din grupul Antilelor Mici St. Christopher, Dominica, Santa Lucia, St. Vincent, Barbados, Grenada, Grenadina, Trinidad, Tobago, Antiqua, Montserrat și Anquilla, care sînt împărțite, după poziția lor geografică, în două mari grupe: Windwards Islands și Leewards Islands, adică insulele vîntului și insulele de sub vînt.

Suprafața Indiilor de Vest este de circa 20.000 km², din care numai Jamaica ocupă ceva mai mult de jumătate.

Cele mai multe din aceste insule sînt de origine vulcanică. Solul lor este fertil și bogat în vegetație tropicală. Sînt vestite pentru cultura treștiilor de zahăr (din care se prepară vestitul rom de Jamaica), cafelei, indigoului etc., precum și pentru frumoasele mărci poștale care au fost emise pînă acum.

ȘI ISTORICE

Cele mai multe din aceste insule au fost descoperite de Cristofor Columb. Colonizate la început de către spanioli și cîteva și de către portughezi, Antilele au trecut în bună parte în a doua jumătate a secolului al XVII-lea în stăpînirea Marii Britanii. Politica puterilor colonialiste față de populația băștinașă a fost identică de-a lungul întregii lor stăpîniri și a avut drept urmare dispariția ei. De pildă Jamaica — Xuymaca în graiul băștinașilor — era locuită la venirea spaniolilor de populația Arawak, care între timp a fost decimată.

Dispariția populației băștinașe și nevoia imperioasă de brațe de lucru pentru întinsele lor plantații i-a decis pe colonialiști să aducă din Africa contingente întregi de sclavi negri. Astăzi populația insulelor din Marea Caraibilor este în marea ei majoritate urmașa acestor sclavi și ca atare este alcătuită din oameni de culoare.

LADY MCLEOD

În general mărcile din coloniile engleze sînt căutate de către colecționari atît pentru frumoasele lor desene cît și pentru execuția lor grafică de înaltă clasă. Mărcile insulelor din Marea Caraibilor sînt însă mult mai atrăgătoare, chiar numai din aceste puncte de vedere.

Puțini sînt acei filateliști care știu că una din cele mai celebre mărci a circulat în Trinidad. De altfel această insulă a fost primul teritoriu din coloniile engleze care a introdus marca poștală.

Mărcile nu au fost emise de administrația engleză, cum s-ar putea crede, ci de către

Federația INDIILOR DE VEST

LUNETEA LUI COLUMB

lată acum cîteva date filatelice și despre celelalte insule.

Desenele primelor mărci ale lor reprezentau simbolul „Britania”. Ele au fost emise astfel: Barbados în 1852, Jamaica și Santa Lucia în 1860, St. Vincent și Grenada în 1861, Antiqua în 1862, Dominica în 1874, Montserrat în 1876, St. Christopher și Nevis în 1902 și apoi St. Christopher, Nevis și Anquilla în 1952. Trinidad emite mărci comune cu Tobago începînd din 1913.

Ca o curiozitate menționăm primele mărci emise de St. Christopher și Nevis, al căror desen îl reprezintă pe Cristofor Columb privind cu luneta spre țarmul insulei. Nu vi se pare nimic curios în acest desen? Cercetînd enciclopediile, veți afla că această insulă a fost descoperită de marele navigator în 1493 și că primul tip de lunetă din lume, luneta astronomică, a fost inventată de matematicianul Digges în secolul următor. Lunetele de care s-au servit ulterior marinarii au fost inventate cu mult mai tîrziu, de abia în 1608, de către olandezul Lipertsheim.

Or, după desenatorul mărcilor, se pare că lunetele fuseseră inventate cu mult mai devreme. Taina este numai a lui.

Anacronismul din desenele mărcilor din St. Christopher și Nevis nu le-a scăzut cu nimic valoarea, ci, din contră, le-a făcut și mai căutate pentru această ciudățenie.

Înainte de a încheia în colecții capitolele rezervate insulelor amintite, relevăm faptul că ele au emis în total pînă acum circa 1.918 mărci poștale, la care trebuie adăugate și cele fiscale din Dominica, folosite și în scopuri poștale.

Începînd cu 1958 vor fi puse în circulație mărcile noului stat independent, deschizîndu-se astfel în locul celor zece capitole închise în colecțiile filateliștilor unul singur „Federația Indiilor de Vest”.

Val Tebeica

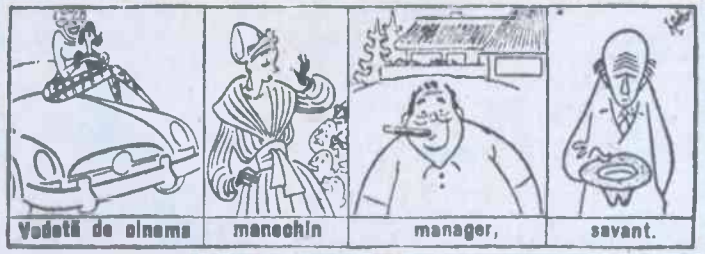

Cind pentru a noua oară, ro-
chetul "Jupiter" nu a funcționat

- Alo, Moscova? Citi dolari ar
costa o reclamă pentru Coca-Cola
pe "Sputnik"?

MESERIILE TIMPURILOR NOASTRE.

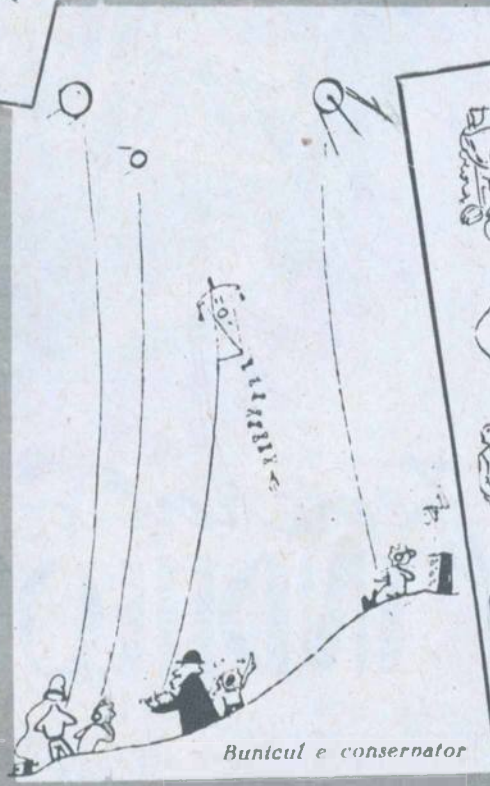
Vodetă de cinema   manechin   manager,   savant.

extras din reviste de tineret franceze,
poloneze, austriace și cehy

Putin
umor

Fără cuninte

Bunicul e conservator

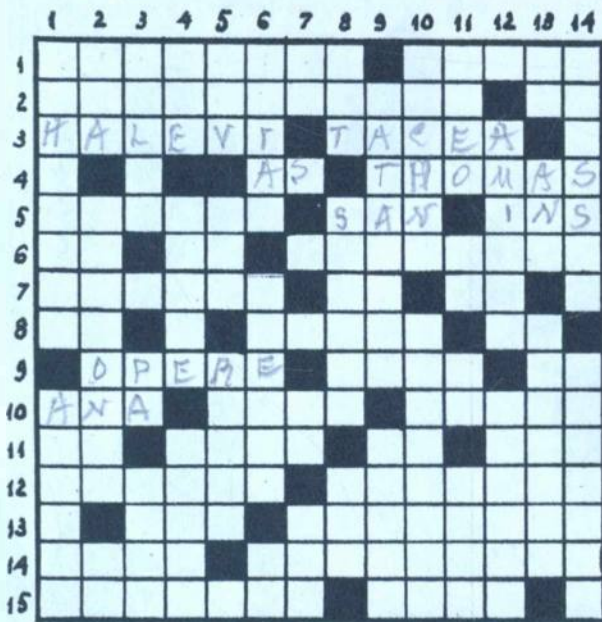
Desen de Bidstrup

A. V. PATWARDHAN, BUNGALOW nr 12, FERGUSSON COLLEGE, POONA 4, INDIA, 17 ani; în limba engleză.
DR. SUNIT MITRA B. SC. MBBS 1st FLOOR, 238/C RASH BEHARI AVENUE, CALCUTTA 19, INDIA, 27 de ani; în limba engleză, despre filatelie, sport, literatură, problemele mișcărilor de tineret, probleme de medicină din diferite țări.
KO KO GYI/DWARWEDDY PHONE LU/STATE COMMERCIAL BANK AHLAWEE ROAD, MANDALAY, BURMA; în limba engleză, despre reviste, literatură, fotografie și artă.
CUETAN JORDANOV STZACHILOV, SELO BOUTOVO OKOLJA PAVLIKENSKA, BULGARIA, 22 de ani; în limba rusă, despre sport, film și presă.
ABDUL RAHMAN ARAB, ALEPPE P.B. 957, SIRIA, 18 ani, student; în limbile engleză și arabă, despre filatelie.
SHAMSUDDIN AHMED CHOWDHURY, SWARNA KUTIR (NORTH) BAGIGHA GAOM, COMILLA, TIPERA, EAST PAKISTAN; în limba engleză, cu fete din toate țările.
LESZEK DULEMBA, RUE ANIELEWICZA 10A, VARȘOVIA 31, POLONIA, 24 de ani, student la geografie; în limbile franceză, engleză, spaniolă, pe teme diferite.
SERGHEI TETERIN, LENINGRAD F 8, SADOVAIA ULIȚA 77, KV. 11, U.R.S.S., 22 de ani, student; în limbile germană, franceză, engleză, spaniolă, italiană, esperanto și rusă, despre muzică, literatură și schimb de cărți poștale.
GIDON ALMAGOR, 13, SIMTATH HATAVOR, TEL-AVIV, ISRAEL, 20 de ani, student; în limba engleză, despre călătorii, fotografie și topografie.
GERHILD FRIESE, GREIFSWALD, STR. FREUND-SCHAFT 15, R.D.G., 16 ani; în limbile germană și rusă, despre muzică, artă, teatru și filme.
JOSEPH KEHNOUA, B.P./3.598/, BEIRUT, LIBAN, 20 de ani; în limbile franceză, spaniolă și italiană, despre presă, politică și filatelie.
HUNG JUNG, 2.209 WAH NAM AGRICULTURAL

COLLEGE, CANTON. KWANTUNG, CHINA, 26 de ani, student; în limba engleză, despre muzică, literatură și filatelie.
MICHAEL BÖRTZ, BERLIN-KÖPENICK, HÄMMERLINGSTR. 94, R.D.G.; în limba germană, despre filatelie, călătorii aeriene și astronomie.
D. W. SAMARAWEEA, no. 33, HOLL-STREET, DEHIWALA, CEILON; în limba engleză, despre politică.
HIOË FEN KIEN, KEBON TORONG 11/37, DJAKARTA-KOTA, INDONESIA, 19 ani, studentă; în limbile engleză, franceză și chineză, despre film, filatelie, fotografie, turism și sport.
MARJAN LANGOWSKI, GRUDZIADZ, ULICA NADGORNA 63, POLONIA; în limbile germană și polonă, despre timbre și schimb de cărți poștale.
KLAUS-ULRICH RIEMANN, BLEICHERODE/HARZ, OSTBAHNHOF, R.D.G., 17 ani; cu toate țările, în limbile germană, engleză, franceză, rusă, italiană, spaniolă, olandeză, suedeză, poloneză, despre filatelie și schimb de cărți poștale.
JOANNE SERGE, 2 RUE SAINTE ANNE, 2, DIJON, FRANȚA; în limbile franceză, engleză, germană, olandeză, spaniolă, arabă și rusă, despre cultură, geografie și limbi.
CONSTANȚA NĂSTASE, STR. HEGEL 9, SIBIU, ROMANIA, 16 ani; în limbile română, franceză și rusă, despre filme.
OEIL HENGHU, DJL. BARU KAMPUNG SEBELAH, nr. 79 A, PADANG/SUMATRA, INDONESIA, 18 ani, student; în limba engleză, despre filatelie, fotografie și schimb de cărți poștale.

cine dorește
să corespundă
cu noi

POPAS MUZICAL

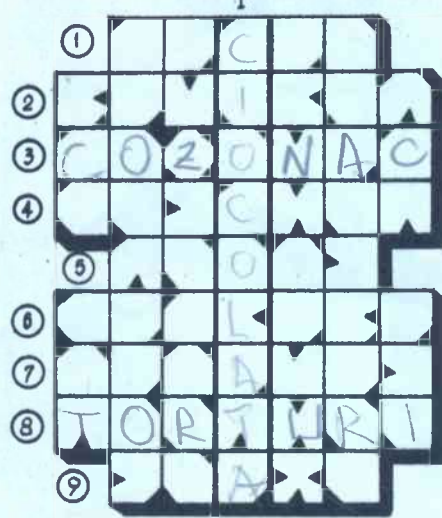
ORIZONTAL: 1) Genial compozitor german, autor al pieselor pentru pian „Toccata”, „Avint”, „Carnaval”, „Kreisleriana” etc. — Compozitor roman, autor al poemului simfonic „Cintarea României”; 2) Titlul simfoniei nr. 101 în re major de compozitorul austriac Franz Joseph Haydn — Literă grecească; 3) Compozitor francez, autor al operei „Ebreca” și al baletului „Manon Lescaut” — Făcea pe mutul; 4) Beethoven în muzică — Compozitor francez, autor al operelor „Mignon” și „Hamlet”; 5) Compozitor german, autor al piesei simfonice „Uvertura academică” — ... Paolo, oraș în Brazilia — Individ; 6) Pronume — Șulerat de locomotivă — Grandoare; 7) Compozitor rus, autor al operelor „Țarul Saltan”, „Sadko”, „Cocoșul de aur”, „Mlada” etc. — Mihail Andricu — Notă de tambur; 8) Toșiro Mayuzumi, compozitor japonez, autor al piesei simfonice „Ectoplasm” — A țșni — Lipatti Dinu; 9) „Aida”, „Tosca”, „Dama de pică” etc. — Joc național românesc — La table; 10) „...Lugojana”, operetă de Filaret Barbu — Ar-

bore din lunca rîurilor — Blazon; 11) Radu Drăgan — Ahtiat — Literă japoneză — Prun; 12) Podoabă — Compozitor italian, autor al operelor „Somnambula”, „Vorma”, „Zaira”, „Puritanii” etc.; 13) Ulei în Anglia — Lied de Frantz Schubert; 14) Pinză groasă — Episod din opera „Arleziana” de Georges Bizet; 15) Celebru compozitor și pianist spaniol (1860—1909) — Plimbare cu avionul.

VERTICAL: 1) Cel mai genial compozitor de lieduri din istoria muzicii (1797—1828) — Operă de compozitorul german Wilibald Christoph Glück; 2) Pronume demonstrativ — Balet de compozitorul sovietic Aleksandr Glazunov — Rele! 3) Operă de compozitorul polonez Stanislaw Maniuszko — La revedere — Cal roșcat; 4) Ușă (mold.) — Drojdie din supă — Agere; 5) Culoare — „Micul...”, povestire de Wilhelm Hauff — Compozitor francez, autorul jocului coregrafic „Valsul” și al suitelor „Ma mère l’oye” și „Mormintul lui Couperin”; 6) Popor din regiunea Oxus — Suită pentru pian de Isaac Albeniz — A exista; 7) Nene — Ion Darclee — Intimplare; 8) Cui turtit — „... și Dalila”, operă de compozitorul francez Saint Saens — Colonist neerlandez în Africa; 9) Compozitorul operelor „La Wally” și „Lorelei” — Ianuarie; 10) Compozitor slovac, autor al operei „Krutchava” — Medicament pentru diabetici; 11) Interjecție — Alifie — Ambroise Thomas — Oraș în Italia; 12) Prietenesc — „Serbarea la Capuleți” sau „Scena de dragoste” din simfonia dramatică „Romeo și Julietta” de compozitorul francez Hector Berlioz; 13) Sau — Sute și sute de zile — Operă de compozitorul polonez Anton Rubinstein; 14) Compozitor francez, autorul lucrării muzicale „Ospățul păianjenului” — Scriitor român contemporan.

Cuvinte rare: ARYAS

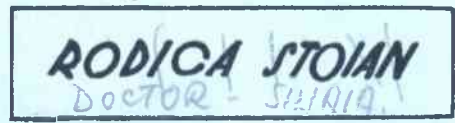
SEMNOGRIF

ORIZONTAL: 1) Fructul de... aur!! 2) Baton sau praf... aromat! 3) Pline dulce; 4) Pezmet cu lapte! 5) O bomboană specială; 6) Prăjitură cu nucă; 7) ... Și una cu brinză; 8) Prăjituri... festive!! 9) Fructe bune pentru dulceață și sirop.

I — II: O melodie modernă prin excelență... dulce!!

CARTE DE VIZITĂ

Aflați profesia Rodicăi Stoian, precum și frumoasa stațiune de pe Valea Prahovei unde locuiește.

RĂSPUNSURI LA ÎNTREBĂRI DE LA PAG. 19

- Poetul Rehlstab.
- Marșul funebru de Chopin.
- Pancio Vladigherov.
- Ländler.
- Cimitirul „Père Lachaise” de la Paris; inima sa a fost transportată în Polonia.
- Păstorica prefăcută.
- Sinfonia tragică.
- Sub impresia înăbușirii revoltei de la Varșovia din 1863.
- Joseph Haydn.
- Anatolie Novikov.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

PEȘTI

ORIZONTAL: 1) Piscicultură; 2) Pești — Jar — Fl; 3) As — Animalo; 4) Scrumbii — Saliu; 5) Tu — Calcan — Set; 6) Rima — Gad; 7) Uta — Steag — S. E.; 8) Rac — Crap — Ml; 9) Arlpa — Pregătit; 10) Albii — Alina; 11) Acl — Dint — Apt; 12) Chefali — Ti — Aer; 13) Tinere — Pastrav; 14) Nisetri — Tain.

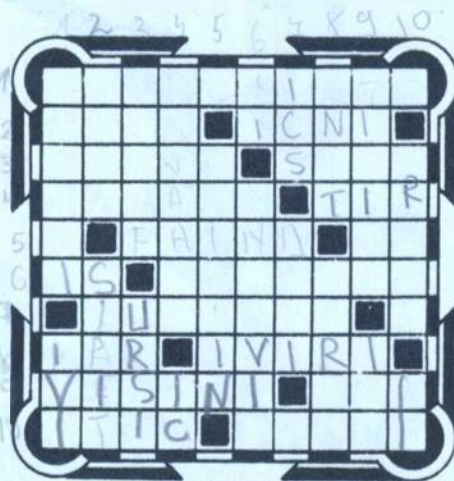
VERTICAL: 1) Pastruga — Act; 2) Pescuit — Rechin; 3) Is — Mări — Ieni; 4) Știuca — Apă — Fen; 5) Cl — M. A. — Scaldare; 6) Obleși — Bilet; 7) Cr. — Iere — Pini; 8) Aja — Acrl; 9) Lin — Negre — Ita; 10) Tais — Ağa — Iat; 11) Urmas — Spală; 12) Alede — Tipari; 13) Aliață — Minteau; 14) Leu — Delta — Rv.

CARTE DE VIZITĂ INGINER—TURDA

COPERTA • IV •

Copli de școală interpretează un dans popular — fotografia aceasta ne-a fost trimisă de B. G. DAARMADASA din Gampaha (Ceylon) pentru concursul nostru fotografic

FANTEZIE ÎN „I”

ORIZONTAL: 1) Sportivi pe roate; 2) Autorul romanului „Corabia feniciană” — A geme înăbușit; 3) Nume masculin slav — Facultatea de a primi impresii exterioare; 4) Produs rezultat din

măcinarea industrială a grului — Disciplină sportivă; 5) Motănel, cotoi — Diviziune de timp; 6) Sint — Pădurice de ceri, tufărie; 7) Hotărțitori (fig.); 8) Rtlul pe care era așezată Sparta (Euratos) — Apariții; 9) Pomi fructiferi — Pronume; 10) Nedrept — Scaieși.

VERTICAL: 1) Insulă în Oceanul Pacific — A răsări; 2) Din neamul ilirilor — Mobilă; 3) Vrăbiuța are cuvintul — Animale sălbatice; 4) Dușmani, vrăjmași — Pană de despicat lemne; 5) Șahist sovietic; 6) Măsură chineză sau „Luni” — Grăsime de vacă topită; 7) Personaj fictiv (Întreprinderea comercială de stat) — Diminutiv feminin; 8) Jumătate de halbă — A cînta ca greierul; 9) Sfișoi — Gen de cîntec; 10) Melancolic — Cămăși țărănești.

P
A
G
I
N
A
J
O
C
U
R
I
R
O
L
I
R
O
L
I
D
I
S
I
P
A
R
T
I
V
E

